

IN PAG. A III-A:

DESPRE NOI - PENTRU NOI  
Pagina tinerelor cititoare



IN PAG. A II-A SI A V-A:

- Armonii sonore
- Probleme ale artei plastice actuale
- Actualitatea pentru tineret
- SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

# VIZITA IN SUEDIA A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER



# Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5874

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 9 APRILIE 1968

## Expresie a democratismului orînduirii noastre socialiste

Profundele transformări intervenite în societatea noastră, noile realități apărute în domeniile economic, social, politic și cultural au impus ca o necesitate elaborarea unui nou cod penal care să fie în deplină concordanță cu stadiul actual de dezvoltare al României socialiste.

La Conferința Națională a partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu vorbind despre noțiunea de drept socialist accentua asupra faptului că el „trebuie să oglindească schimbările profunde economice și social politice care

preveni săvârșirea oricăror abuzuri este consacrată printr-o dispoziție expresă a codului prin care numai legea prevede ce fapte anume constituie infracțiuni și pedepsele care se aplică infractorilor. Deci, pentru săvârșirea unei fapte pe care legea nu o incriminează ca infracțiune o persoană nu poate fi condamnată, după cum nimeni, în cazul în care săvârșește o faptă considerată de legea penală ca infracțiune nu va putea fi sancționat decât cu una din pedepsele pe care ea le prevede.

Legat de aplicarea legii pe-

### PROIECTUL NOULUI COD PENAL

au avut loc în procesul revoluției și al construcției socialiste. Normele de drept trebuie să concure și să apere cuceririle fundamentale ale poporului nostru, să asigure dezvoltarea avuției obștești, exercitarea drepturilor și libertăților cetățenești.”

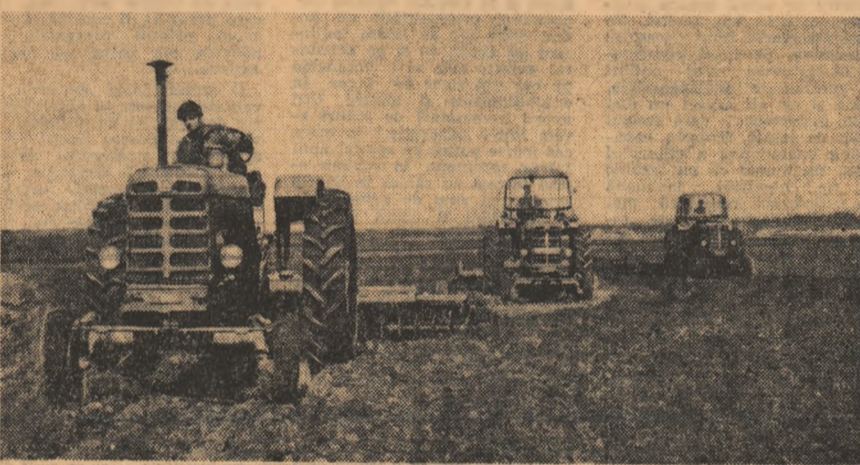
La alcătuirea proiectului noului cod penal, care poartă amprenta umanismului socialist de care este animată politica partidului, au fost avute în vedere, ținându-se permanent seama de condițiile specifice ale țării noastre, literatura juridică de specialitate românească cea mai valoroasă, din țările socialiste și din alte țări ca și practica noastră judiciară.

Asigurarea și garantarea respectării legalității pentru a se

proiectul viitorului cod penal prevede că legea penală este aplicabilă numai faptelor care în momentul săvârșirii lor erau prevăzute ca infracțiuni, deci ea nu este retroactivă. În același timp, printr-un articol nou introdus față de actualul cod se prevede că în ipoteza în care o faptă nu mai este prevăzută ca infracțiune de o lege nouă încetează imediat executarea pedepsei precum și a oricăror alte măsuri

**RADU POPESCU-  
BRADICENI**  
procuror  
Procuratura Generală

(Continuare în pag. a V-a)



Pregătirea patului germinativ este, în actualele condiții, hotărâtoare pentru viitoarea recoltă

## În construcția complexului zootehnic Băilești:

● TERMENELE DE PUNERE ÎN FUNCȚIUNE DEPĂȘITE CU 2 ANI ● HOTĂRIRI ARBITRARE... ALE ARBITRAJULUI DE STAT ● AȘTEPTĂM RĂSPUNSUL ORGANELOR CENTRALE CARE RĂSPUND DE EFICIENȚA INVESTIȚIILOR ÎN AGRICULTURĂ

structii și montaj. Asemenea neajunsuri au generat o serie întreagă de greutăți, care au târânat timp de aproape doi ani intrarea în producție, iar în prezent atingerea parametrilor proiectați, și la Complexul pentru creșterea și îngrășarea industrială a porcilor de la Băilești-Dolj.

de peste 42 de milioane lei. Urmările: 10.000 tone carne ne-produsă în 1966 și 6.500 tone în anul următor.

După aproape doi ani, spre sfârșitul anului 1967, constructorul, considerînd „terminată” lucrarea (deși unele construcții sociale nu a fost atacate nici în

lemn” respectate au fost și de data aceasta angajamentele, o demonstrează faptul că stadiul lucrărilor continuă și astăzi să se prezinte în aceeași fază de provizorat.

După cum se vede, rezolvarea concretă e înlocuită cu termene peste termene, nereușindu-se nici după trei ani să se pună lucrurile la punct; pierderilor totale de producție ale celor doi ani urmînd să li se adauge altele, e drept ceva mai „mici”, dar care numai pentru acest an reprezintă încă 2.000 tone carne. Lucrările

sigurarea microclimatului animalelor. Funcționarea cu provizorat a complexului are între altele consecințe și creșterea procentului de mortalitate și reducerea natalității (20 la sută din materialul de prăsilă fiind reformtat) precum și nedezvoltarea normală în greutate a animalelor la îngrășat. În plus, o parte din instalații, din cauza că nu au fost terminate definitiv, sînt supuse deteriorării. Așa e, de pildă, cazul cu castelul de apă, al cărui cost e de o jumătate de milion lei, supus înclinării și prăbușirii pentru că lucrările de automatizare și semnalizare a nivelului de apă au fost „omise”.

Deși, după cum se vede, rezolvarea acestor neajunsuri, cumpărarea tăgădnării, a lipsei de răspundere sînt și continuă să fie presante, cei ce au obligația soluționării lor nu au întreprins nimic. Ba da, au recurs la

**N. COȘOVEANU**

(Continuare în pag. a IV-a)

## Anacronism pe toată linia

Termenul la care beneficiarul trebuia să primească cheile pentru a trece la exploatarea complexului — 31 decembrie 1965 — găsește însă pe constructor (Întreprinderea 6 Construcții-Montaj Craiova) cu un volum de lucrări neexecutate în valoare

prezent), „invită” beneficiarul la recepționarea ultimelor obiective și îl asigură totodată că în timp scurt va efectua și remedierile pentru celelalte lucrări recepționate anterior provizoriu peste ale căror termene, restabile de numărare ori, sîrise. Cit de „so-

neremediate la stația de clorinare, la stația de tratare a apelor uzate, la rețelele de furaj lichid, la rețeaua conductelor și castelului de apă, la instalația electrică și altele, obligă beneficiarul, ca în exploatare să recurgă la improvisații în alimentarea și a-

### CARNET UNIVERSITAR

Pentru tînărul care urcă treptele specializării, cunoașterea mai multor limbi va însemna o multiplicare a potențialului intelectual. Nu mai este nevoie să demonstrăm că deprinderea lecturii într-o limbă străină adaugă noi valențe gândirii profunde, conferind studentului un atribut al omului de cultură modern. Dar studiul limbilor în facultate se justifică, în primul rînd, prin nevoia specialistului de a-și deschide numeroase căi de acces spre documentare.

Poate lozamal din acest motiv studenții primesc așteptate îndemnuri de a lua în serios studiul

nind de cadre didactice de prestigiu — poate crea un climat de studiu în care gustul studentului pentru învățarea unei limbi străine să se transforme în pasiune. Dar îl crează într-adevăr? Ne propunem să vedem cum stau lucrurile la Academia de studii economice. Criteriul notelor nu poate fi neglijat. Și dacă avem în vedere că în cele mai multe facultăți studenții obțin numai rezultate bune sau foarte bune la colocvii și examenele de limbi străine, va trebui să acceptăm: 1. Că modul în care sînt concepute și se desfășoară prelegerile și semi-

## PRELEGERI ÎN „CALAPOADE” STANDARD

● Cursuri de limbi străine în galeria dexterităților ● Un paradox: note mari, cunoștințe sumare

unei sau mai multor limbi străine. Nu întotdeauna însă asemenea declarații sînt însoțite și de măsuri concrete care să aibă drept rezultat scoaterea cursurilor de limbi străine din galeria „dexterităților”...

O limbă străină se învață de obicei sistematic, în anii de liceu. Facultatea însă — dispu-

nariile de cel mai înalt randament? 2. Că studenții sîmbănesc bine sau foarte bine mecanismul interior al limbilor pe care le studiază.

Nu mai că realitatea contrazice în multe puncte aceste de-

**ADRIAN VASILESCU**

(Continuare în pag. a IV-a)

## Plecarea din Capitală

Luni dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre Stockholm, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, va face o vizită oficială în Suedia, la invitația guvernului suedez.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Ilie Verdet, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Alexan-

dra Bîrlădeanu, Alexandru Drăghici, Maxim Berghianu, Florian Dînlăchio, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Vasile Vilcu, Iosif Banc, Petre Blajovici, Mihai Cere, Petre Lupu, Manea Mănescu, Gheorghe Caston Marin, membri ai guvernului, alte persoane oficiale.

Cu același avion, a plecat și baron Carl Rappe, ambasadorul Suediei la București.

(Agerpres)

## Sosirea la Stockholm

STOCKHOLM 8 — Trimisul special Agerpres, Chișu Vasile, transmise: Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a sosit luni la Stockholm, într-o vizită oficială, la invitația primului ministru al Suediei, Tage Erlander.

Avionul special, a aterizat pe aeroportul Arlanda, la ora 11.30, ora locală. Situată la liziera unei frumoase păduri de conifere, poarta aeriană de intrare în „Venetia Nordului” îi întâmpină pe oaspeți împodobii sărbătorite. Este o zi senină și luminoasă, anticipare a primăverii ce face acum primii pași pe aceste meleaguri nordice. Flutură majestuos drapelul de stat ale celor două țări.

La coborîrea din avion, oaspeții români sînt întâmpinați cu cordialitate de primul ministru al Suediei, Tage Erlander, mi-

nistrul afacerilor externe, Torsten Nilsson, O. Jodahl, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, contele W. Wache-meister, directorul Direcției politice din Ministerul Afacerilor Externe, M. Giron, ambasadorul director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, și alte persoane oficiale.

Sînt de față Eduard Mezincescu, ambasadorul României la Stockholm, membri ai ambasadei române și ai agenției economice, precum și șefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la Stockholm. Sînt prezenți, de asemenea, numeroși ziariști suedezi și corespondenți ai presei străine acreditate la Stockholm.

O companie de onoare, formată din trupe de elită, aliniată pe aeroport, prezintă onorul.

Sînt intonate imnurile de stat ale celor două țări.

(Continuare în pag. a VI-a)

# ALEXANDRIA, VIA 1968...

### REPORTAJUL NOSTRU

Poate cel mai adevărat oraș de cîmpie din puținele pe care le numărăm pe harta românească, Alexandria (orașul cu nume asemănător celui devenit celebru prin felul său, una din minunile lumii antice are o istorie care depășește cu câteva decenii suta de ani. Existența sa desigur — este legată de evenimente care merită a fi consemnate chiar și în stricte economie de spațiu a unui reportaj jurnalistic.

Era în 1832, pe vremea cînd Regulamentul Organic adusesse locuitorilor satelor povara unor dări de neaportat. Cei din Zimnicea și Mavrodin fînteză care se aflau mulți mîstrecari și neguțători) intră în conflict cu boierii pe pămîntul cărora li

se aflau așezările. Și cum boierii erau obișnuiți de Regulament, altă scăpare nu au găsit zîmnicenii și mavrodinienii sîntu de asigurarea boierescă decît să cumpere un petec de moșie pe care apoi să-și zidească orașul lor liber, fără dîjme, fără clacă, fără boieresc. Pînă omenii mină de la mină, dau galbenii, fac apoi un schimb de pămînturi cu Mitropolia (era înainte de Guza și mitropolia deinea terenuri imense) boierii uneltesc, grîuțiile sînt multe dar pînă la urmă după o luptă aprigă, obstea noului oraș ce se bucura de protejarea domnitorului Alexandru Ghica scrie și semnează următoarele: „Prin această se face cunoscut că noi, cei mai jos arătați prin ale noastre iscălituri, că de bună voia noastră am vrut și am găsit de cuviință, cu ajutorul milostivului Dumnezeu, pentru buna odihnă și așezare a urmașilor noștri să cumpărăm o moșie, a fi ohavnică de copiii, copiiiilor noștri.”

Obstea orașului era alcătuită din 4 epirafți (etori) și 2 privighetori, algei din rîndurile „bărbatilor drepti, cinstiti, blînzi...”

Orașul se ridică repede, pentru că tărani din preajmă se refugiau aici, unde nu-și mai urmărea împilarea boierescului —, construit

după liniile trase în unghi drept de inginerul hotarnic. „Tot orașul creștin, ce va voi să vie să se așeze în această hălăduire... să fie primit” — se scria în articolul 1 al „Ekstrucției” — un fel de constituție a orașului liber care abia în 1894 avea să fie integrat în administrația statului.

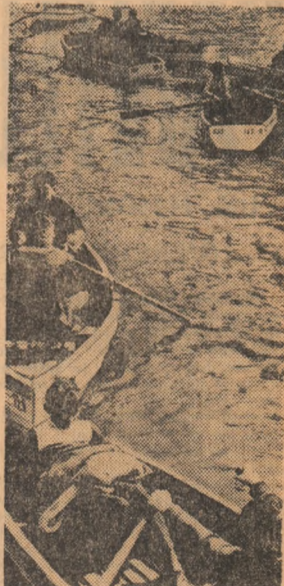
Două evenimente de la sfîrșitul și începutul secolului sînt scrise cu litere subliniate în cartea orașului. În 1898, Luchian pîcteză peretii catedralei din Alexandria, împreună cu Artachino și Pascali. Sînt acolo în frescele lui Luchian, sînt și ochii mari și mișcări, splendide portrete de pămînteni din cîmpia Burasului, cărora parca nu le vine a crede că cineva i-a așezat pentru eternitate pe peretii în chip de martiri. Al doilea eveniment datează din timpul primului război mondial. Ocupanții nemți au demontat clopotul de bronz al catedralei, mîndria orașului — turnat în 1896 în greutate de 1.227 kg — și l-au trimis în Germania, pentru a fi transformat în obuze. Nu-au timp să-l topească însă căci a venit pacea, iar clopotul răstorcește prin Italia (Clopotul avea pe el gravitate efigia orașului) astfel că prin-

tr-o confuzie locuitorii Alexandriei s-au pomenit cu un cadou voluminos. S-au dumirit repede de ce este vorba și l-au trimis omniului lor din Cîmpia Telemannului despre care tot pe vremea aceea un distins istoric apusean, Sulzer, scria: „Nu cunosc plăcere pe care s-o pot compara cu aceea pe care o simte cineva cînd călătorește pe aici, primăvara, prin păduri și prin cîmpuri. Printre spațiile nefirite de măcieș, meri și peri sălbatice înfloriți, ca și prin livezile acoperite cu mîi de flori surizătoare, hîrîncioare, brebene, cu cele mai variate culori...”

Și, tot pe atunci, doctorul Ullner striga ajuns în culmea disperării: „Cetățeni ai Alexandriei! Ca medic al orașului, sînt dator să dau alarma și să vă spun că cele două flagele care bîntuie în oraș, tuberculoza și febra palustră, iau pro-

**ATANASIE TOMA**

(Continuare în pag. a IV-a)



Cu barca în Cismigiu

# ARMONII SONORE

In colocolul din această săptămână  
**COSTIN MIEREANU**  
și **IOSIF SAVA** discută despre:

— **IOSIF SAVA:** După 6 colocolii au sosit primele ecouri. Ele subliniază oportunitatea temelor atacate, dorința de a oferi cititorilor puncte de vedere de ansamblu asupra unor compartimente mai deficitare ale vieții muzicale.

— **COSTIN MIEREANU:** Tocmai de aceea cred că trebuie să ne propunem ca și pe mai departe, înainte de a da prioritate elementelor de avangardă și cronice, să continuăm investigația carentelor manifestate în zone organizatorice care au totuși un rol hotărâtor în opera de educație estetică a tineretului.

— **I. S.:** Pe această linie, propun să ne oprim de astădată asupra unei chestiuni de prim ordin: formulele și formulele educaționale-muzicale.

— **C. M.:** Ori de câte ori se vorbește despre muzică în urechile noastre, limbajul muzical își are legile lui și care trebuie să le cunoști pentru a le înțelege.

— **I. S.:** Tocmai de aceea pare că auzul este percepută teoretic, a coordonarea estetică, istorică, arhitectonică ale unei lucrări este indispensabilă înțelegerii reale a evoluției artei muzicale.

— **C. M.:** Oricare instituție muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Și în această succintă teoretizare a necesității formelor educative să repetăm o idee pe care am mai spus-o: între public și șantierul compozițional există și nu va exista niciodată nici un fel de ruptură. Există doar o relativă răminere în urmă a publicului în fața noilor cuceriri ale limbajului muzical.

— **C. M.:** Orice opera organizatorică muzicală își diminuează tocmai de aceea eficiența în condițiile în care nu este dublată de o operă de educație în fapt și prin intermediul formelor educative.

— **C. M.:** În ultimul deceniu, unele instituții muzicale, și în special, Filarmonica bucureșteană, în căutarea unor noi formule educative și-a centrat ac-

— **I. S.:** Pe această linie, propun să ne oprim de astădată asupra unei chestiuni de prim ordin: formulele și formulele educaționale-muzicale.

— **C. M.:** Ori de câte ori se vorbește despre muzică în urechile noastre, limbajul muzical își are legile lui și care trebuie să le cunoști pentru a le înțelege.

— **I. S.:** Tocmai de aceea pare că auzul este percepută teoretic, a coordonarea estetică, istorică, arhitectonică ale unei lucrări este indispensabilă înțelegerii reale a evoluției artei muzicale.

— **C. M.:** Oricare instituție muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Și în această succintă teoretizare a necesității formelor educative să repetăm o idee pe care am mai spus-o: între public și șantierul compozițional există și nu va exista niciodată nici un fel de ruptură. Există doar o relativă răminere în urmă a publicului în fața noilor cuceriri ale limbajului muzical.

— **C. M.:** Orice opera organizatorică muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

# BAVALITATEA FORMULELOR EDUCATIV-MUZICALE

— **I. S.:** Pe această linie, propun să ne oprim de astădată asupra unei chestiuni de prim ordin: formulele și formulele educaționale-muzicale.

— **C. M.:** Ori de câte ori se vorbește despre muzică în urechile noastre, limbajul muzical își are legile lui și care trebuie să le cunoști pentru a le înțelege.

— **I. S.:** Tocmai de aceea pare că auzul este percepută teoretic, a coordonarea estetică, istorică, arhitectonică ale unei lucrări este indispensabilă înțelegerii reale a evoluției artei muzicale.

— **C. M.:** Oricare instituție muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Și în această succintă teoretizare a necesității formelor educative să repetăm o idee pe care am mai spus-o: între public și șantierul compozițional există și nu va exista niciodată nici un fel de ruptură. Există doar o relativă răminere în urmă a publicului în fața noilor cuceriri ale limbajului muzical.

— **C. M.:** Orice opera organizatorică muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Pe această linie, propun să ne oprim de astădată asupra unei chestiuni de prim ordin: formulele și formulele educaționale-muzicale.

— **C. M.:** Ori de câte ori se vorbește despre muzică în urechile noastre, limbajul muzical își are legile lui și care trebuie să le cunoști pentru a le înțelege.

— **I. S.:** Tocmai de aceea pare că auzul este percepută teoretic, a coordonarea estetică, istorică, arhitectonică ale unei lucrări este indispensabilă înțelegerii reale a evoluției artei muzicale.

— **C. M.:** Oricare instituție muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Și în această succintă teoretizare a necesității formelor educative să repetăm o idee pe care am mai spus-o: între public și șantierul compozițional există și nu va exista niciodată nici un fel de ruptură. Există doar o relativă răminere în urmă a publicului în fața noilor cuceriri ale limbajului muzical.

— **C. M.:** Orice opera organizatorică muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Pe această linie, propun să ne oprim de astădată asupra unei chestiuni de prim ordin: formulele și formulele educaționale-muzicale.

— **C. M.:** Ori de câte ori se vorbește despre muzică în urechile noastre, limbajul muzical își are legile lui și care trebuie să le cunoști pentru a le înțelege.

— **I. S.:** Tocmai de aceea pare că auzul este percepută teoretic, a coordonarea estetică, istorică, arhitectonică ale unei lucrări este indispensabilă înțelegerii reale a evoluției artei muzicale.

— **C. M.:** Oricare instituție muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Și în această succintă teoretizare a necesității formelor educative să repetăm o idee pe care am mai spus-o: între public și șantierul compozițional există și nu va exista niciodată nici un fel de ruptură. Există doar o relativă răminere în urmă a publicului în fața noilor cuceriri ale limbajului muzical.

— **C. M.:** Orice opera organizatorică muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

# TELEVIZIUNE

- 17.30 — Pentru cei mici: — Povestiri pe degete: „A fost odată un călător de mare” de Lucia Matei. Prezentat: Zăbala Brindusa-Silvestru. — Filmul de desene animate: „Aventurile lui Joe”.
- 18.00 — În direct... Trans-

- 18.30 — Curs de limba franceză (lectia 1-3).
- 19.00 — Pentru pionierii și școlari: Autograt pe o carte.
- 19.30 — Televizorul de seară.
- 19.50 — Buletinul meteorologic. Publicitate.
- 20.00 — Filmul serial „Therry la Fronde”.

- 20.20 — Album de poezie.
- 20.40 — Seară de teatru: „Act venetian” de Camil Petrescu. Teatru Național din Craiova. În pauză: Poșta TV.
- 22.00 — Romante.
- 22.00 — Televizorul de noapte.
- 22.10 — Inchiderea emisiunii.

# MIHAI STOIAN

Reabilitarea unui haiduc

Der miercuri seara, nu s-au mai multumit cu atât. Au venit doi jandarmi îmbrăcați în războaie, m-au ridicat pe sus și m-au dus la Oglizni. Acolo, cum am intrat pe ușă, un jandarm m-a pleșnit cu latul palmei peste ochi și un altul m-a pus jos, m-a legat cot la cot, pe am simțit că mi s-a prins pe gât o mână și m-a bătut cu o curea de celea de încins.

— Un jandarm stătea culcat în pat și-l îndemna din când în când:

— Dați, mă! Numai când văd bătaia îmi priește ce mă înțeleg! Bătrina îmi arătă din nou bratele vârgate de vîntul și urmă:

— Mai rău decât călăii, g-le. Două zile dit am stat închisă măl bîtau de trei ore pe zi, vroiau să le spun unde se ascunde Toader. De unde să știu eu, păcatele mele. Nici ei nu știe. Azi e ici, mine dîncolo, merge și el încotro vede și unde poate. De ce să mă schinghiesc pe mine? Ce le-am făcut eu? Le-am spus că din noaptea de Sf. Ilie nu l-am mai văzut. Atunci m-au bătut din nou și m-au întrebă: de ce nu le-am dat de veste că Toader se ascunde la mine. Dar oamenii sînt ăștia! Cum să-mi cească el mie să ucid cu mîinile mele pe copilul meu? Doar e al meu. Eu l-am făcut, eu l-am crescut, dacă a lesit un rău, ce sînt eu de vină? Dacă ar fi venit el singuri în casă să-l caute, aș fi zis că a avut Dumnezeu. Dar așa, cum să-l vînd, cum să dau singe din singele meu, pe mina jandarmilor?

— Și bătrina plînge cu hohot. O las să se liniștească și mă gîndesc la sălbăticia vremurilor în care trăim. Iată de-a parte autorității care vorbesc în numele societății, în numele familiei. Iată de partea cealaltă a mamă... Și în numele societății și în numele familiei, bătrina aceasta, mama aceasta, e bătută, e chinată, e torturată, ca să-l divulge pe propriul ei fiu. Ah, voi putea fi învinuit de gînduri revoluționare, renegatul seml de la „Voinea Națională” (organ al partidului național-liberal — n.m.), îmi va putea arunca încă o dată în față cuvîntul de „anarhist”, dar mărturisesc cinstit că acolo, în bordelul sărac, lîngă bătrîna învințită de bătaie și hohotind de plîns, am simțit că între bestialitatea jandarmilor și gestul admirabil al mamei care își apără copilul, e o prapăstie!

— Înțeleg, în cele din urmă, că împotriva acestuia să se facă și să se încerce totul. Admit, dacă vreți, să fie ucis de gloanțe sau în bătaie, cum vor face desigur jandarmii exasperați de trei luni de urmărire zadarnică. Dar ceea ce nu înțeleg, ceea ce nu admit, ceea ce nu pot măcar concepe o minte nebrutalizată de obiectivitate jandarmilor, e crîmnea criminală prin care s-a încercat să se smulgă unelne mărturisiri împotriva fiului ei. Aceasta nu se poate lerta. Ori care e fi fosolesele unui institutii

Der miercuri seara, nu s-au mai multumit cu atât. Au venit doi jandarmi îmbrăcați în războaie, m-au ridicat pe sus și m-au dus la Oglizni. Acolo, cum am intrat pe ușă, un jandarm m-a pleșnit cu latul palmei peste ochi și un altul m-a pus jos, m-a legat cot la cot, pe am simțit că mi s-a prins pe gât o mână și m-a bătut cu o curea de celea de încins.

— Un jandarm stătea culcat în pat și-l îndemna din când în când:

— Dați, mă! Numai când văd bătaia îmi priește ce mă înțeleg! Bătrina îmi arătă din nou bratele vârgate de vîntul și urmă:

— Mai rău decât călăii, g-le. Două zile dit am stat închisă măl bîtau de trei ore pe zi, vroiau să le spun unde se ascunde Toader. De unde să știu eu, păcatele mele. Nici ei nu știe. Azi e ici, mine dîncolo, merge și el încotro vede și unde poate. De ce să mă schinghiesc pe mine? Ce le-am făcut eu? Le-am spus că din noaptea de Sf. Ilie nu l-am mai văzut. Atunci m-au bătut din nou și m-au întrebă: de ce nu le-am dat de veste că Toader se ascunde la mine. Dar oamenii sînt ăștia! Cum să-mi cească el mie să ucid cu mîinile mele pe copilul meu? Doar e al meu. Eu l-am făcut, eu l-am crescut, dacă a lesit un rău, ce sînt eu de vină? Dacă ar fi venit el singuri în casă să-l caute, aș fi zis că a avut Dumnezeu. Dar așa, cum să-l vînd, cum să dau singe din singele meu, pe mina jandarmilor?

— Și bătrina plînge cu hohot. O las să se liniștească și mă gîndesc la sălbăticia vremurilor în care trăim. Iată de-a parte autorității care vorbesc în numele societății, în numele familiei. Iată de partea cealaltă a mamă... Și în numele societății și în numele familiei, bătrina aceasta, mama aceasta, e bătută, e chinată, e torturată, ca să-l divulge pe propriul ei fiu. Ah, voi putea fi învinuit de gînduri revoluționare, renegatul seml de la „Voinea Națională” (organ al partidului național-liberal — n.m.), îmi va putea arunca încă o dată în față cuvîntul de „anarhist”, dar mărturisesc cinstit că acolo, în bordelul sărac, lîngă bătrîna învințită de bătaie și hohotind de plîns, am simțit că între bestialitatea jandarmilor și gestul admirabil al mamei care își apără copilul, e o prapăstie!

— Înțeleg, în cele din urmă, că împotriva acestuia să se facă și să se încerce totul. Admit, dacă vreți, să fie ucis de gloanțe sau în bătaie, cum vor face desigur jandarmii exasperați de trei luni de urmărire zadarnică. Dar ceea ce nu înțeleg, ceea ce nu admit, ceea ce nu pot măcar concepe o minte nebrutalizată de obiectivitate jandarmilor, e crîmnea criminală prin care s-a încercat să se smulgă unelne mărturisiri împotriva fiului ei. Aceasta nu se poate lerta. Ori care e fi fosolesele unui institutii

# Z I G - Z I A G: PROBLEME ALE ARTEI PLASTICE ACTUALE

Asistăm la o extindere uilă, necesară, a dezbaterilor în jurul artelor noastre plastice, extindere stimulată îndeosebi de Expoziția internațională de artă plastică și de apropierea Conferinței Naționale a Artiștilor Plastici. Nu prea sîntem obișnuiți cu această atmosferă și e cazul nu numai să o înțelegem bine, să-i dăm conținut și eficiență, dar și să-i asigurăm un caracter de continuitate, nu de campanie. Trebuie să discutăm mai mult și serios despre arta plastică decît pînă acum, pentru că este vorba de probleme spirituale foarte importante și de o înțelegere a spiritualității unui popor, un domeniu cu implicații mult mai ample decît s-ar crede la prima vedere, un domeniu în care avem noi viziuni, și o înțelegere a caracterului și a conținutului său, care sîntem cu atât mai mult datorți să-l valorificăm. Fiecare manifestare plastică, fiecare expoziție colectivă și personală, chiar și cea care nemulțumește din punct de vedere al calității picturale, un simț al culorilor și formelor pe care am greși uitîndu-le. Acesta este chiar motivul principal pentru care merită să discutăm și să analizăm aceste lucrări, să ne cuviene să-i facem pentru a nu ne abate din albia adevărului și seriozității, este că păcatele care li se reproșează tinerilor, absolvenții sau înca studenții, și care sînt în egală măsură și artiștilor din generații mai vîrstnice, sînt lipsuri care caracterizează un plan mai larg momentului actual al picturii și sculpturii noastre.

Cum arată de fapt aceste probleme? Ce face ca rezultatele să nu aibă strălucirea pe care le-am dorit-o? Personal nu cred că vorbim mereu de mimetism reușit să determinăm exact lucrurile. Este adevărat că în ceea ce privește un alt răspuns, mergînd în direcția a ceea ce dîntii și acută problema este analiza învățămîntului de specialitate. Aici soluția nu poate consta în schimbarea unor persoane, ci mai ales a unor structuri și programe necesare dezvoltării. Sînt în cauză și principiile învățămîntului de specialitate. Aici soluția nu poate consta în schimbarea unor persoane, ci mai ales a unor structuri și programe necesare dezvoltării. Sînt în cauză și principiile învățămîntului de specialitate. Aici soluția nu poate consta în schimbarea unor persoane, ci mai ales a unor structuri și programe necesare dezvoltării.

Asistăm la o extindere uilă, necesară, a dezbaterilor în jurul artelor noastre plastice, extindere stimulată îndeosebi de Expoziția internațională de artă plastică și de apropierea Conferinței Naționale a Artiștilor Plastici. Nu prea sîntem obișnuiți cu această atmosferă și e cazul nu numai să o înțelegem bine, să-i dăm conținut și eficiență, dar și să-i asigurăm un caracter de continuitate, nu de campanie. Trebuie să discutăm mai mult și serios despre arta plastică decît pînă acum, pentru că este vorba de probleme spirituale foarte importante și de o înțelegere a spiritualității unui popor, un domeniu cu implicații mult mai ample decît s-ar crede la prima vedere, un domeniu în care avem noi viziuni, și o înțelegere a caracterului și a conținutului său, care sîntem cu atât mai mult datorți să-l valorificăm. Fiecare manifestare plastică, fiecare expoziție colectivă și personală, chiar și cea care nemulțumește din punct de vedere al calității picturale, un simț al culorilor și formelor pe care am greși uitîndu-le. Acesta este chiar motivul principal pentru care merită să discutăm și să analizăm aceste lucrări, să ne cuviene să-i facem pentru a nu ne abate din albia adevărului și seriozității, este că păcatele care li se reproșează tinerilor, absolvenții sau înca studenții, și care sînt în egală măsură și artiștilor din generații mai vîrstnice, sînt lipsuri care caracterizează un plan mai larg momentului actual al picturii și sculpturii noastre.

Cum arată de fapt aceste probleme? Ce face ca rezultatele să nu aibă strălucirea pe care le-am dorit-o? Personal nu cred că vorbim mereu de mimetism reușit să determinăm exact lucrurile. Este adevărat că în ceea ce privește un alt răspuns, mergînd în direcția a ceea ce dîntii și acută problema este analiza învățămîntului de specialitate. Aici soluția nu poate consta în schimbarea unor persoane, ci mai ales a unor structuri și programe necesare dezvoltării. Sînt în cauză și principiile învățămîntului de specialitate. Aici soluția nu poate consta în schimbarea unor persoane, ci mai ales a unor structuri și programe necesare dezvoltării.

# PSEUDO-ANTINOMII

mele însăși al dialecticilor. În realitate însă complexitatea nu înseamnă complicarea excesivă, sensurile contradictorii nu trebuie înțelese ca invitații la dispartia oricărui sens, mersul zig-zag nu înseamnă cantonarea în cămpănată cînd în zig cînd în zag.

Viața, practica, este de fapt cea care reflectă și maximizează rigorele penulărilor dintr-o parte intr-ălta și, chiar dacă ea nu înțelege înțelegerea pe loc, pînă la urmă adevăratul drum este la vînt, pozițiile extreme sînt părăsite și triumfătoare rămîne evoluția imaginată arbitrar, ci cea impusă de realitate. Contradițiile nu vor înceta să existe, desigur, niciodată, mai mult chiar ele sînt cele ce asigură de fapt mersul înainte, numai că ele nu trebuie absolutizate, iar pozițiile opuse nu pot fi înțelese ca incrementalmente. Baudelaire, exagerînd puțin, avea totuși dreptate spunînd că „lucrul nu merge în lume decît datorită neînțelegerii. Numai prin neînțelegerea universul se împacă tot”. Căci dacă din nefericire s-ar înțelege, nu s-ar mai impăca niciodată”. Numai că unii sînt părăsiți neînțelegerilor cu orice preț, sînt gata să sară cu ușurință de la un pol la altul numai din simpla plăcere de a epata sau inventează, false antinomii pentru a-și justifica propria lipsă de stabilitate și consecvență.

Nu plădăm aici pentru anularea contradicțiilor reale, ar fi donchiotesc și lipsit de eficiență, și nici nu cerem plătirea comodă și îndolentă pe linia mediană ce soluția împotriva ne-

mele însăși al dialecticilor. În realitate însă complexitatea nu înseamnă complicarea excesivă, sensurile contradictorii nu trebuie înțelese ca invitații la dispartia oricărui sens, mersul zig-zag nu înseamnă cantonarea în cămpănată cînd în zig cînd în zag.

Viața, practica, este de fapt cea care reflectă și maximizează rigorele penulărilor dintr-o parte intr-ălta și, chiar dacă ea nu înțelege înțelegerea pe loc, pînă la urmă adevăratul drum este la vînt, pozițiile extreme sînt părăsite și triumfătoare rămîne evoluția imaginată arbitrar, ci cea impusă de realitate. Contradițiile nu vor înceta să existe, desigur, niciodată, mai mult chiar ele sînt cele ce asigură de fapt mersul înainte, numai că ele nu trebuie absolutizate, iar pozițiile opuse nu pot fi înțelese ca incrementalmente. Baudelaire, exagerînd puțin, avea totuși dreptate spunînd că „lucrul nu merge în lume decît datorită neînțelegerii. Numai prin neînțelegerea universul se împacă tot”. Căci dacă din nefericire s-ar înțelege, nu s-ar mai impăca niciodată”. Numai că unii sînt părăsiți neînțelegerilor cu orice preț, sînt gata să sară cu ușurință de la un pol la altul numai din simpla plăcere de a epata sau inventează, false antinomii pentru a-și justifica propria lipsă de stabilitate și consecvență.

Nu plădăm aici pentru anularea contradicțiilor reale, ar fi donchiotesc și lipsit de eficiență, și nici nu cerem plătirea comodă și îndolentă pe linia mediană ce soluția împotriva ne-

mele însăși al dialecticilor. În realitate însă complexitatea nu înseamnă complicarea excesivă, sensurile contradictorii nu trebuie înțelese ca invitații la dispartia oricărui sens, mersul zig-zag nu înseamnă cantonarea în cămpănată cînd în zig cînd în zag.

Viața, practica, este de fapt cea care reflectă și maximizează rigorele penulărilor dintr-o parte intr-ălta și, chiar dacă ea nu înțelege înțelegerea pe loc, pînă la urmă adevăratul drum este la vînt, pozițiile extreme sînt părăsite și triumfătoare rămîne evoluția imaginată arbitrar, ci cea impusă de realitate. Contradițiile nu vor înceta să existe, desigur, niciodată, mai mult chiar ele sînt cele ce asigură de fapt mersul înainte, numai că ele nu trebuie absolutizate, iar pozițiile opuse nu pot fi înțelese ca incrementalmente. Baudelaire, exagerînd puțin, avea totuși dreptate spunînd că „lucrul nu merge în lume decît datorită neînțelegerii. Numai prin neînțelegerea universul se împacă tot”. Căci dacă din nefericire s-ar înțelege, nu s-ar mai impăca niciodată”. Numai că unii sînt părăsiți neînțelegerilor cu orice preț, sînt gata să sară cu ușurință de la un pol la altul numai din simpla plăcere de a epata sau inventează, false antinomii pentru a-și justifica propria lipsă de stabilitate și consecvență.

Nu plădăm aici pentru anularea contradicțiilor reale, ar fi donchiotesc și lipsit de eficiență, și nici nu cerem plătirea comodă și îndolentă pe linia mediană ce soluția împotriva ne-

mele însăși al dialecticilor. În realitate însă complexitatea nu înseamnă complicarea excesivă, sensurile contradictorii nu trebuie înțelese ca invitații la dispartia oricărui sens, mersul zig-zag nu înseamnă cantonarea în cămpănată cînd în zig cînd în zag.

Viața, practica, este de fapt cea care reflectă și maximizează rigorele penulărilor dintr-o parte intr-ălta și, chiar dacă ea nu înțelege înțelegerea pe loc, pînă la urmă adevăratul drum este la vînt, pozițiile extreme sînt părăsite și triumfătoare rămîne evoluția imaginată arbitrar, ci cea impusă de realitate. Contradițiile nu vor înceta să existe, desigur, niciodată, mai mult chiar ele sînt cele ce asigură de fapt mersul înainte, numai că ele nu trebuie absolutizate, iar pozițiile opuse nu pot fi înțelese ca incrementalmente. Baudelaire, exagerînd puțin, avea totuși dreptate spunînd că „lucrul nu merge în lume decît datorită neînțelegerii. Numai prin neînțelegerea universul se împacă tot”. Căci dacă din nefericire s-ar înțelege, nu s-ar mai impăca niciodată”. Numai că unii sînt părăsiți neînțelegerilor cu orice preț, sînt gata să sară cu ușurință de la un pol la altul numai din simpla plăcere de a epata sau inventează, false antinomii pentru a-și justifica propria lipsă de stabilitate și consecvență.

Nu plădăm aici pentru anularea contradicțiilor reale, ar fi donchiotesc și lipsit de eficiență, și nici nu cerem plătirea comodă și îndolentă pe linia mediană ce soluția împotriva ne-

- 12; 15, 30; 18; 20, 30, Floarea orele 9; 11, 45; 14, 15; 20, 30.
- INNOVARE TREACĂTOARE rulează la Cosmos orele 9; 11, 45; 14, 15; 20, 30.
- ESROC FĂRĂ VOIE rulează la Progresul orele 14, 15; 18; 20, 30.
- CĂUȚĂȚI IDOLU rulează la Vitorul orele 15; 18; 21; (de la 11 aprilie) orele 15, 18; 20, 30.
- CEI ȘAPTE SAMURAI rulează la Vitorul orele 15; 18; 21; (de la 11 aprilie) orele 15, 18; 20, 30.
- ESROC FĂRĂ VOIE rulează la Progresul orele 14, 15; 18; 20, 30.
- DOUA BILETE LA MATINE rulează la Lira orele 15, 30; 18; 20, 30.
- CAPCAN rulează la Drumul Sării orele 15; 17, 30; 20.
- DRAGOSTEA UNEI BLONDE rulează la Ferentari orele 15, 30; 18; 20, 30; de la 11 aprilie IMPUȘCĂȚII PE PORTATIV, orele 15, 30; 18; 20, 30.

mele însăși al dialecticilor. În realitate însă complexitatea nu înseamnă complicarea excesivă, sensurile contradictorii nu trebuie înțelese ca invitații la dispartia oricărui sens, mersul zig-zag nu înseamnă cantonarea în cămpănată cînd în zig cînd în zag.

Viața, practica, este de fapt cea care reflectă și maximizează rigorele penulărilor dintr-o parte intr-ălta și, chiar dacă ea nu înțelege înțelegerea pe loc, pînă la urmă adevăratul drum este la vînt, pozițiile extreme sînt părăsite și triumfătoare rămîne evoluția imaginată arbitrar, ci cea impusă de realitate. Contradițiile nu vor înceta să existe, desigur, niciodată, mai mult chiar ele sînt cele ce asigură de fapt mersul înainte, numai că ele nu trebuie absolutizate, iar pozițiile opuse nu pot fi înțelese ca incrementalmente. Baudelaire, exagerînd puțin, avea totuși dreptate spunînd că „lucrul nu merge în lume decît datorită neînțelegerii. Numai prin neînțelegerea universul se împacă tot”. Căci dacă din nefericire s-ar înțelege, nu s-ar mai impăca niciodată”. Numai că unii sînt părăsiți neînțelegerilor cu orice preț, sînt gata să sară cu ușurință de la un pol la altul numai din simpla plăcere de a epata sau inventează, false antinomii pentru a-și justifica propria lipsă de stabilitate și consecvență.

Nu plădăm aici pentru anularea contradicțiilor reale, ar fi donchiotesc și lipsit de eficiență, și nici nu cerem plătirea comodă și îndolentă pe linia mediană ce soluția împotriva ne-

# În ce climat critic se produce formarea artistică a tinerilor?

— **I. S.:** Pe această linie, propun să ne oprim de astădată asupra unei chestiuni de prim ordin: formulele și formulele educaționale-muzicale.

— **C. M.:** Ori de câte ori se vorbește despre muzică în urechile noastre, limbajul muzical își are legile lui și care trebuie să le cunoști pentru a le înțelege.

— **I. S.:** Tocmai de aceea pare că auzul este percepută teoretic, a coordonarea estetică, istorică, arhitectonică ale unei lucrări este indispensabilă înțelegerii reale a evoluției artei muzicale.

— **C. M.:** Oricare instituție muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

— **I. S.:** Și în această succintă teoretizare a necesității formelor educative să repetăm o idee pe care am mai spus-o: între public și șantierul compozițional există și nu va exista niciodată nici un fel de ruptură. Există doar o relativă răminere în urmă a publicului în fața noilor cuceriri ale limbajului muzical.

— **C. M.:** Orice opera organizatorică muzicală trebuie să ofere condiții de manifestare periodică în sala de concert, forme de introducere teoretică și practică în universul muzical, să dea ascultătorilor elemente de tehnică a limbajului muzical, a particularităților folosite și a intr-o lucrare sau alta, în opera unui compozitor sau altul, judecând sintetic asupra evoluției formelor și stilurilor muzicale.

mele însăși al dialecticilor. În realitate însă complexitatea nu înseamnă complicarea excesivă, sensurile contradictorii nu trebuie înțelese ca invitații la dispartia oricărui sens, mersul zig-zag nu înseamnă cantonarea în cămpănată cînd în zig cînd în zag.

Viața, practica, este de fapt cea care reflectă și maximizează rigorele penulărilor dintr-o parte intr-ălta și, chiar dacă ea nu înțelege înțelegerea pe loc, pînă la urmă adevăratul drum este la vînt, pozițiile extreme sînt părăsite și triumfătoare rămîne evoluția imaginată arbitrar, ci cea impusă de realitate. Contradițiile nu vor înceta să existe, desigur, niciodată, mai mult chiar ele sînt cele ce asigură de fapt mersul înainte, numai că ele nu trebuie absolutizate, iar pozițiile opuse nu pot fi înțelese ca incrementalmente. Baudelaire, exagerînd puțin, avea totuși dreptate spunînd că „lucrul nu merge în lume decît datorită neînțelegerii. Numai prin neînțelegerea universul se împacă tot”. Căci dacă din nefericire s-ar înțelege, nu s-ar mai impăca niciodată”. Numai că unii sînt părăsiți neînțelegerilor cu orice preț, sînt gata să sară cu ușurință de la un pol la altul numai din simpla plăcere de a epata sau inventează, false antinomii pentru a-și justifica propria lipsă de stabilitate și consecvență.

Nu plădăm aici pentru anularea contradicțiilor reale, ar fi donchiotesc și lipsit de eficiență, și nici nu cerem plătirea comodă și îndolentă pe linia mediană ce soluția împotriva ne-

Der miercuri seara, nu s-au mai multumit cu atât. Au venit doi jandarmi îmbrăcați în războaie, m-au ridicat pe sus și m-au dus la Oglizni. Acolo, cum am intrat pe ușă, un jandarm m-a pleșnit cu latul palmei peste ochi și un altul m-a pus jos, m-a legat cot la cot, pe am simțit că mi s-a prins pe gât o mână și m-a bătut cu o curea de celea de încins.

— Un jandarm stătea culcat în pat și-l îndemna din când în când:

— Dați, mă! Numai când văd bătaia îmi priește ce mă înțeleg! Bătrina îmi arătă din nou bratele vârgate de vîntul și urmă:

— Mai rău decât călăii, g-le. Două zile dit am stat închisă măl bîtau de trei ore pe zi, vroiau să le spun unde se ascunde Toader. De unde să știu eu, păcatele mele. Nici ei nu știe. Azi e ici, mine dîncolo, merge și el încotro vede și unde poate. De ce să mă schinghiesc pe mine? Ce le-am făcut eu? Le-am spus că din noaptea de Sf. Ilie nu l-am mai văzut. Atunci m-au bătut din nou și m-au întrebă: de ce nu le-am dat de veste că Toader se ascunde la mine. Dar oamenii sînt ăștia! Cum să-mi cească el mie să ucid cu mîinile mele pe copilul meu? Doar e al meu. Eu l-am făcut, eu l-am crescut, dacă a lesit un rău, ce sînt eu de vină? Dacă ar fi venit el singuri în casă să-l caute, aș fi zis că a avut Dumnezeu. Dar așa, cum să-l vînd, cum să dau singe din singele meu, pe mina jandarmilor?

— Și bătrina plînge cu hohot. O las să se liniștească și mă gîndesc la sălbăticia vremurilor în care trăim. Iată de-a parte autorității care vorbesc în numele societății, în numele familiei. Iată de partea cealaltă a mamă... Și în numele societății și în numele familiei, bătrina aceasta, mama aceasta, e bătută, e chinată, e torturată, ca să-l divulge pe propriul ei fiu. Ah, voi putea fi învinuit de gînduri revoluționare, renegatul seml de la „Voinea Națională” (organ al partidului național-liberal — n.m.), îmi va putea arunca încă o dată în față cuvîntul de „anarhist”, dar mărturisesc cinstit că acolo, în bordelul sărac, lîngă bătrîna învințită de bătaie și hohotind de plîns, am simțit că între bestialitatea jandarmilor și gestul admirabil al mamei care își apără copilul, e o prapăstie!

— Înțeleg, în cele din urmă, că împotriva acestuia să se facă și să se încerce totul. Admit, dacă vreți, să fie ucis de gloanțe sau în bătaie, cum vor face desigur jandarmii exasperați de trei luni de urmărire zadarnică. Dar ceea ce nu înțeleg, ceea ce nu admit, ceea ce nu pot măcar concepe o minte nebrutalizată de obiectivitate jandarmilor, e crîmnea criminală prin care s-a încercat să se smulgă unelne mărturisiri împotriva fiului ei. Aceasta nu se poate lerta. Ori care e fi fosolesele unui institutii



Deși în ansamblu, măsurile privind dezvoltarea învățământului de cultură generală sînt judicioase, rămîn încă în discuție diverse probleme de detaliu, care merită să fie analizate. Decemdată îmi propun să mă refer la una singură. Printre obiectele cărora îi se acordă o pondere mare în pregătirea elevilor în școala generală, se menționează și limba română ca obiect de bază în formarea intelectuală a tineretului. Așa cum rezultă din lectura atentă a propunerilor, studiul acestui obiect pare a se încheia pentru elevii care își vor continua pregătirea în liceu odată cu clasa a VIII-a a școlii generale.

Elevii liceelor fac stilistică fără să studieze mai întâi, la orele de gramatică, elipse, caracterul ei afectiv, repetiția, repetiția ei pozitive în frază cu referire directă la stilistică, accentul în propoziție și în frază, intonația, pauza, ritmul, toate fiind menționate și usureze înțelegerea diverselor probleme pe care le ridică

învățămînt în vigoare, s-ar rezerva pentru studiul limbii române (gramatică și vocabular, noțiuni de gramatică istorică la cl. a XII-a, noțiuni de gramatică stilistică etc.).

prof. emerit ION POPESCU  
liceul „Ch. Lazăr” București

Este cunoscut faptul că în majoritatea țărilor lumii se fac încercări pentru modernizarea predării matematice, în sensul că se cere aceluiași conținut și mai mult la dezvoltarea pu-

re să realizeze artificial și pentru că, forțat să trateze unele teme de nivel X-a sau de abstracție care depășesc puterea de înțelegere a elevilor. Așa este cazul introducerii noțiunii de aplicare în clasa X-a sau de predare algebrei superioare la clasa a XI-a. Însă cel mai mare defect constă în aceea că ideea modernizării, așa cum se aplică în prezent, nu este unitară și greșită izolat, dar la teme de matematică elementară, stricte în acest fel unitate de predare în stilul vechi, fără a

transmise pe ansamblul ciclurilor de studii. Defalcarea pe clase și discipline matematice să se facă, apoi, în așa fel încît toate, pe întreaga durată a școlăritării, să concure armonice la atingerea nivelului de cunoștințe. A scopurilor complexe propuse pentru fiecare ciclu de studii. Unitatea metodei de tratare, corelarea conținutului manualului în cadrul unui sistem, a ansamblului, nu se va putea realiza decît în măsura în care autorii vor lucra pe baza prevederilor unei programe unitare, defalcate în parte prin experimentare și dezbateri largi cu cadrele didactice de specialitate, defalcate și cu scopul de a cunoaște exact și în profunzime ce anume cunoștințe este prevăzut a fi asimilate de elevi la celelalte capitole matematice, în clasele anterioare sau ulterioare celelea pentru care elaborează manualul, numai astfel putînd evita regretabile omisiuni, repetări inutile.

Prof. IULIAN GUJA  
Liceul „Unirea” Brașov

Un punct turistic mult solicitat: „secolare” Babe

# Studiul limbii române și al matematicii în liceu

forma concomitent o bază de noțiuni esențiale nouă. Ca rezultat, unele teme din programe sint omise, se fac reveniri la aceleași teme în cadrul diferitelor capitole matematice, fără ca din acest motiv ele să fie cumva tratate complex. La clasa X-a sînt învățate teoria generală a sirurilor și metodele inducției matematice și alte chestiuni abstracte, înainte ca elevii să fi făcut cunoștință cu exemple particulare de siruri, progresie geometrică, progresie aritmetică, cu diferite metode pentru demonstrarea folosite în matematică. Astfel, elevii nu sînt nevoia logică a demonstrațiilor prin inducție matematică și nu pot ridica la o treaptă de abstracție așa de înaltă. Elevii actualelor clase a XI-a n-au studiat rezolvarea ecuațiilor de grad superior. Cu toate acestea, vor trebui să rezolve probleme, să facă reprezentări grafice — deci să aștepte și să rădăcini.

Sistemul autorilor specializați pentru întocmirea programelor și manualelor necesare unei anumite clase, ori capitole matematice, contribuie din plin la perpetuarea și adîncirea lipsei de unitate a sistemului de predare a matematicii. Unii autori abordează problemele punînd accent pe generalizare și abstracție în stil universitar, sînt unora foarte greu de înțeles de către elevi. Alții rămîn la maniera tradițională de prezentare a cunoștințelor, cu riscul de a deveni banal, didacticist. Consider că se impune ca mai întîi să ajungem la stabilirea volumului de cunoștințe esențiale de matematică ce trebuie

că analiza stilistică a unui text literar. Nu rezultă din Studiul că elevilor liceului de cultură generală li se vor da anumite noțiuni sistematice tratate de istoria limbii române, așa cum evoluează aceasta de-a lungul secolelor. Presupunerea că asemenea cunoștințe s-ar preda în orele de literatură română este, în mare măsură, iluzorie. Nici programele, nici manualele nu urmăresc în mod special și sistematic acest aspect, iar elevii nu sînt adesea în stare să distingă etapele istorice mari ale limbii noastre literare, nici particularitățile limbii și stilului diverselor scrieri studiate, deoarece aprecierile care se fac uneori au la bază mai mult aspecte specifice criticii și istoriei literare, nu particularităților de limbă.

Este considerate de ordin instructiv ca și cele de ordin practic — pregătirea multor elevi pentru învățămîntul superior — ne determină să propunem ca în introducerea unei ore de gramatică la toate clasele secției umaniste, fără a se afecta în vreun fel structura actuală a planurilor de învățămînt. Acest lucru este posibil dacă una din cele patru ore de literatură română prevăzute de planurile de

terii de judecată logică a tinerilor. Se pretinde matematicii să intervină și mai mult pentru dezvoltarea aptitudinilor elevilor de a opera pe planuri și mai generale, mai abstracte, la înțelegerea cu o seamă de noțiuni filozofice fundamentale, cum ar fi „sistem”, „limite ale sistemului”, „determinism științific”, „nedeterminism”, „mărire”. Este chemată tot mai mult să adîncească și să lămurească pentru elevi noțiunea de relațivitate cu diferitele ei sensuri. De asemenea, se caută să se amplifice puterea educativă exercitată de matematică. Aceasta presupune că în același timp este necesar să fie însușită esența mai multor cunoștințe fundamentale de matematică. Și la noi în țară, programele, manualele se găsesc, din acest motiv, într-o continuă transformare, vizînd modernizarea și ideea modernizării se aplică însă izolat și numai la unele clase sau numai la unele capitole de matematică. Constatăm de multe ori că acțiunea de modernizare este formală, deoarece se rezumă la introducerea unor noțiuni de matematică modernă numai CU NUMELE, dar pentru a a nume treaptă a studiilor liceale, „uifîndu-se” a fi folosite pe întreaga durată lor. Moderniza-

# JURNAL turistic

Agadar, notați: Otopeni, Corbeanca, Balotești, Cocioi, Ciolpani, Pucheni, Pucheni, Pucheni, Pucheni, Pucheni... Sînt comune pe care călătorul le întîlnesc după ce iese din București și apucă drumul Ploieștiului. Comune mari, frumoase, cu oameni gospodari, pe măsura căsătorilor care-și dau bineșii de după garduri noi și înalte, frumoase străzute.

Am străbătut acest itinerariu cu câteva zile în urmă. Era sfîrșit de săptămînd — simbăta. Zi anume aleasă, pentru intenția ce aveam s-o dezvoltăm: Se poate vorbi de un turism rural? Sînt tinerii, sătenii în genere, amatori de excursii? Și, ne este greu s-o recunoaștem, am avut aproape tot de așteptat ori imaginea don-quitote-istă a întreprinderii noastre, am ajuns chiar să regretăm cealaltă idee, ne înfîșoară astfel de cînd. De la

lica popas. Aproape toți aveau motocicletă, și tuturor ne plăcea călătoriile. Ne trebuia numai un ORGANIZATOR care să dea impulsul inițial. Cînd ne-am despărțit de mecanizatorii din Ciolpani, lăsam în urmă un plan bogat de drumești călătorie. Plecam cu promisiunea de a reveni în mijlocul nostru, după prima excursie făcută. Și aceasta, cît mai repede!

Iată, agadar, că nu era vorba de un don-quitote-ism în adăruțul sens al cuvîntului. În unele locuri, oamenii nu au cerut de turism pentru că nu au cunoscut cine să le spună, în alte locuri (la Ciolpani, de pildă) au cerut, dar așteptau toți — de unde, doamne! — un impuls exterior (Acest „impuls exterior” trebuie numit exact: organizația U.T.C.). La Bărcănești, județul Prahova, imaginea don-quitote-ismului începe să palească de-a binelea.

N-am ieși noi de multe ori la plimbare, dar o dată, de două ori pe un loc ieșim, ne înfîșoară cu răspunsul Vasilei Nicolae,



Frumuseșile patriei invită la drumeție

## Concurs de reportaje „TINERI AI ZILELOR NOASTRE”

În dorința de a stimula creația publicistică a tinerilor gazetari și, în special, participarea acestora la promovarea reportajului jurnalistic în presă, Uniunea Ziaristilor din Republica Socialistă România, în colaborare cu Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist organizează un concurs de reportaje cu tema „TINERI AI ZILELOR NOASTRE”. Concursul este deschis tinerilor ziarști (limita de vîrstă fiind de 30 ani), membri ai Uniunii Ziaristilor din întreaga țară, care lucrează în presă sau în instituții de presă. Fiecare concurent poate participa la concurs cu cel mult 3 (trei) reportaje apărute în perioada februarie-aprilie a.c. în publicația în care lucrează ori în oricare alta, sau difuzate prin radio. Aceste reportaje vor fi dedicate vieții și activității tinerilor constructori ai socialismului, abnegației cu care aceștia participă la edificarea socialismului a patriei. Reportajele pentru concurs (cele apărute în presă — de cuprins, iar cele difuzate prin radio — de difuzabilitate, pînă la data transmiterii și viză redactorului) se vor trimite direct de către autori pe adresa: Uniunea Ziaristilor, București, Calea Victoriei 163, cu mențiunea „PENTRU CONCURSUL DE REPORTAJE”. Reportajele, care trebuie să sosească la București pînă la sfîrșitul lunii aprilie a.c., vor fi selectate pentru primirea de un juriu desemnat de către Uniunea Ziaristilor și C.C. al U.T.C. Uniunea Ziaristilor și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist vor acorda pentru cele mai valoroase reportaje următoarele premii:

- PREMIUL I — o excursie de documentare peste hotare, pe timp de 3 săptămîni.
- PREMIUL II — o excursie de documentare peste hotare, pe timp de 2 săptămîni.
- PREMIUL III — un aparat de fotografiat „Exacta”.
- MENTIUNI — a cite 1.000 lei.

Totodată, Uniunea Ziaristilor și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist își propun să reînnoască cele mai bune reportaje într-un volum care să prezinte profilul tinerii generații de constructori ai socialismului din patria noastră.

# ANACRONISM

(Urmare din pag. a 1-a)

Căutarea de justificări și acoperiri. În luna 1966, beneficiarul în loc să caute o rezolvare operativă printr-o colaborare și conlucrare cu constructorul, a recurs, pentru a avea „adaptat”, la ajutorul Arbitrajului de stat. I.A.S. Băilești a pretins constructorului penalizării pentru „întîrziere în sumă de 2.138.597 lei. În instanță, cum fiecare are dreptul să se apere, a început un maraton al hîrtiilor: constructorul susține că nu a vinovat, beneficiarul că da. Cum orice dovadă a unei părți cere un alt termen și la fiecare noi termen se invocă aducerea altel dovezi din partea celeilalte părți, soluționarea problemei este amînată 20 de luni, pînă la 21 februarie 1968, timp în care lucrările pe șantier după cum s-a văzut, s-au desfășurat într-un ritm de melc.

Concluzie putea trage Arbitrajul? Evident, una singură: ambele părți erau vinovate și ca „pedeapsă” constructorul a fost penalizat cu 719.000 lei iar beneficiarul cu 82.000 lei, sume pe care vinovații le vor „vira” din fondurile întreprinderii (care sînt ale statului) la bugetul statului. Mai departe comentariile sînt de prisos. Cum rămîne însă cu daunele de producție, cu mîile de tone de carne de care economia a fost lipsită? Nimeni nu a invocat-o, va spune arbitrajul, dar care a atunci rolul activ al organului chemat să soluționeze aceste litigii, ce trebuia să arate urmările lor și să le prevină, din moment ce pentru a se lua hotărîrea a trebuit să treacă aproape doi ani, timp în care lipsurile s-au perpetuat, complexul continuînd să nu producă deloc sau sub capacitatea proiectată? Cît de „operativă” a fost instanța se



...Peste apa incolburate

(Urmare din pag. a 1-a)

duceți. Se știe că în anul IV, pentru seminarul secolul, cadrele didactice recomandă, în listele bibliografice, și lucrări publicate în alte țări. Dar mulți studenți renunță să le consulte, neputînd depăși dificultățile de documentare în alte limbi. Studenții din anul V, care pregătesc acum lucrările de diplomă s-au văzut, nu o dată, nevoiți să apeleze la serviciile unor prieteni sau cunoștinși — pentru a obține textele, traduse în limba română, ale publicațiilor străine ce le-au fost recomandate de către cadrele de specialitate... Studiul limbilor străine în facultate se desfășoară pe parcursul a trei ani. Dacă în primul an, accentul se pune pe gramatica limbii, în anul II scopul este însușirea de către studenți a limbajului de specialitate, Programul anului III este mai pretentios — acum s-a precede îmbogățirea noțiunilor de specialitate fixarea cunoștințelor. Avînd în vedere erorile rîndite programe de învățămînt și notele mari obținute de studenți, dificultățile întîmpinate în acest, în parcurgerea bibliografiei în limbi străine, par nefiresci. Și totuși... Învățarea modernă a unei limbi străine presupune existența unor laboratoare de audioaparatură acustică și filme speciale pentru experimentarea metodelor „audio-vizuale” adecvate nivelului universitar, apar-

## Prelegeri

riția unor manuale de uz universitar pentru studenții altor facultăți decît cele de limbi străine, impărtășirea cunoștințelor în grup restrîns, fapt care să permită folosirea unor metode avînd drept scop (mai mult decît la alte discipline) dezvoltarea studiului individual, a vorbirii directe. Ori, la Academia de studii economice un student nu ajunge mai mult decît o dată pe an la cabinetul fonic, nu are la dispoziție un manual modernizat, iar la examene se acordă unor rabati existenței (limba străină nefînd scoasă, pînă la urmă, o „disciplină de specialitate”). O mentalitate pseudoștiințifică care etichetează limba străină drept deexteritate — se răstîrne într-un mod nedorît asupra procesului de învățămînt. Poate aceasta explică și faptul că, deși s-au făcut propuneri, nu se manifestă operativitatea cuvenită pentru extinderea laboratoarelor fonice, printr-o mai judicioasă distribuție a fondurilor afectate instituțiilor de învățămînt. Ca și nesatisfacerea cererii studenților de a avea manuale universitare semnate de personalități de prestigiu, alcătuite în funcție de profilul facultăților și de cunoștințele posibile ale celor care ar urma să le studieze. O dorință mai veche a studenților se referă la deschiderea unor cursuri facultative speciale de limbi străine — în anul IV și V — după trecerea examenului obligatoriu, la sfîrșitul anului III. Decemdată, însă, din punct de vedere metodologic, facultatea nu-l oferă studenților nimic în plus față de ceea ce l-a oferit în liceu. Invităm factorii de răspundere din direcțiile de specialitate ale Ministerului Învățămîntului să reflecteze asupra acestor stări de fapt. Studenții așteaptă soluții și sînt incredincioși că ele nu vor întîrzi.

ATANASIE TOMA  
ADRIAN VASILESCU

# TEREN NEDEȘTELENT ÎN TURISMUL RURAL

răspunsuri chibzuite și grave, monosilabice („Nu. Nu cunosc. N-am auzit de așa ceva”) date poate de oameni cărora pentru prima dată li s-a pusese o astfel de întrebare, pînă la vorbă de doi peri, mucații și troneci („Auzi la el, țara arde și baba...”) — o gamă întreagă și variată de perle lingvistice (pe care carmelul se refuză să le refînă) venea să ateste don-quitote-ismul încercării noastre. Pînă cînd am poposit la Ciolpani, printre tinerii mecanizatori din brigada a II-a a S.M.T. Cocioi.

— Știi, la noi totul se măsoară în hantri și nu sîntem o bisuțică cu kilometri excursiilor, ne mărturisește „păntărușul” Petre Neagu. Dar dacă stau și mă gândesc... — Da, dacă stăm și ne gîndim, și gîndesc împreună cu noi și Oprea Stoica, și Florea Adam, și George Ionuț, și toți ceilalți unsprezece mecanizatori repartizați aici (și care de cînd cînd vin în fiecare început de primăvară aici, la Ciolpani) ajungem la concluzia că ceva, ceva tot este posibil. Se știe, desigur, că acțiunea mecanizatorilor este cît se poate de intensă, adă ziuă de muncă pentru ei însemnă zi-lumină, că în special, campaniile agricole solicită forțele în grad înalt.

Și, totuși... Și, totuși, după citirea creme de consfățire „am descoperit” ferestre libere în timpul omenilor cîmpului și tot atîtea oportunități de folosire plăcută a lor. — Și să luăm numai duminicile, și asta însemnă ceva, sublinia Oprea Stoica. — Și să luăm numai împrejurimile — continuă Florea Adam — Mogoșoaia, Snagov, Pustnicu: lată tot atîtea locuri unde am putea să facem duminicătură.

I. ANDREIȚĂ

# ÎN EXCURSIE

Primăvara a adus o dată cu zilele însorite și o insistență înocătoare la excursii, căreia comisia de turism a centrului universitar Timișoara l-a răspuns prin organizarea mai multor excursii de 2 zile în diferite centre turistice. Astfel studenții anului IV arte plastice vor pleca spre Sibiu, oțitind muzeul Brukenthal, apoi

mîndștirile Aroneș și Cozia, iar colegii lor din anul IV matematică spre Cluj, pentru a vizita grădina botanică și a se întâlni cu colegii lor clujeși. Alți grup va pleca spre Cabana Căpîriorul.

FLORIN ALBU  
student

(Urmare din pag. a 1-a)

portii îngrijorătoare... Candidații la tuberculoză sînt 70 la sută dintre copiii școlilor: copiii slabi, amenici, fără viață, fără viziune, majoritatea cu cataractă ale căilor respiratorii, cu ganglionii mari... Minimul pe care îl cerea fostul medic de plasă Uireu erau condiții mai bune de igienă, pavarea străzilor, curățenia orașului, instalație de apă potabilă. La canalizare nu îndrăznea să viseze. La creșe și grădinițe, la policlinici și spitale nici atît (cele acestea începe construcția la Alexandria a unei noi policlinici, în valoare de 11 milioane lei și se prevede construirea unui nou spital, dotat cu 500 paturi). Cînd mergi la Alexandria pe mica bucată de carton care îți dă dreptul la o călătorie pe C.F.R., serie „Alexandria, via Rostov”. Drumul pe care vi-l propunem nu trece însă prin Rostov ci prin anul 1968. Devenit reședința județului Teleorman, Alexandria nu-

mărmă următoarea zestre: „Izlaz” — fabrică cu 250 muncitori pentru utilaj tehnologic, o fabrică pentru prelucrarea lapteului, stație aprosem pentru calibrarea și uscarea semințelor, un grup de construcții, o bază de aprovizionare a URCAF, o întreprindere comercială interzîndă, o întreprindere de

liberalii nu cerut să vie ciomășii de la Turnu. — Răm ai ajuns, s-aducă liberalii ciomășii de la Turnu Parcă aici nu se găsesc destul”. Alegețile liberale sau tărănistă au trecut unele după altele, unele evenimentete care le punctau erau ciomășii importate sau băștinați.

În punct de polietilenă legumele unui județ care are o bogată tradiție a acestor culturi. Sînt legumele pe care în fiecare primăvară călătorul le poate vedea germinînd sub imensele acoperișuri ale aceleiași polietilenă ce le protejează de bruma capricioasă a primăverii dar expunîndu-le spec-

trului în înfrăcoș și ultraviolet al soarelui. „Ferită de Alexandria” — vor spune în curînd electro-niștii atunci cînd vor proiecta noi tipuri de radio-receptoare, televizoare sau ordinatori electrice (Fabrica de ferite moi va chema la lucru alți 1.000 lucrători ai Alexandriei, să adăugăm fabrica de confecții, amplificarea fabricii „Izlaz”, dezvoltarea industriei locale, 600 apartamente noi pentru locuți, extinderea rețelei de apă și canal, născută așezăte, policlinica nouă și

# ALEXANDRIA, VIA 1968...

gospodăria orășenească, o topografie de în și cîneapă, o moară mare (numită aici cu mîndrie „Republicană”). Elementele tradiționale, vechile meserii ale breaslorilor de acum un secol trăiesc — decemdată — în raport de egalitate cu noile elemente: industria, șantierul, vor fi dominante. Cu patruzeci de ani în urmă, la Alexandria, doctorul Uliera nota cu amară ironie o discuție din timpul alegerilor liberale: „La auzul, domnule, că

# „CEL CE GÂNDEȘTE SINGUR...”

de DAN DEȘLIU

Pe zi ce trece competiția sportivă angajează tot mai profund pe adeptii săi, acaparându-le potențialul fizic și nervos, obligându-i a nu pierde contactul cu progresele tehnice și tactice, cu inovațiile științifice chiar, în diversele discipline. Performerul tinde să devină tot mai mult un explorator al propriilor resurse, un bio-mecanism inteligent care își sondează necentenii adâncurile, aspirații spre autodepășiri. Epoca „simplului executant”, a individualității cu o tentă naturală impresionantă, dirijată de antrenor sau manager, se gîndească nimic — această epocă, de va fi existat, a dispărut pentru totdeauna. Mi se pare absolut evident că, pentru sportul modern de superclasă, principalul mentor, din momentul în care uchemia s-a încheiat, științific și pedagogic cel mai de nădejde — trebuie să fie EL, INȘUȘI. Cine, în fond, l-ar putea studia mai amănunțit, cine l-ar putea cunoaște mai exact particularitățile, reacțiile, secretele structurii sale intime? Măturțile autobiografice ale unora dintre marii campioni contemporani confirmă teza de mai sus. Pele, Anquetil, Vlasco și alte celebrități au împărtășit, în lucrări remarcabile, experiența lor în această direcție. Articolele sau interviurile care apar zilnic în presa de specialitate, relatând aspecte semnificative din cariera unor vedete ale mișcării sportive internaționale, conțin frecvent asemenea exprimări: „Am constat că antrenamentul intens din prezenta meciului...” sau „Analizându-mi cu atenție graficul performanțelor”, sau „Comparând kinogramele săriturii mele cu cele ale principalilor adversari...” — și așa mai departe. Rezultă, deci, că superzelele timpului nostru a căpătat preocupări și atribuții înfinit mai complexe decât omonimul său de acum trei-patru decenii. Asemenea domeniu (în fond, nou record, stăvilă doborâtă, performanță de excepție nu sînt, adevărat, consecințe unor invenții în pregătire și execuție?) — campionul modern trebuie să-și găsească pe lângă cele mai recente date în materie, cu metodele și procedeele medice, dăruindu-se și peisajului, să dezvolte tot ceea ce în jurul său se găsește în propria activitate. Bineînțeles, pentru aceasta e necesar ca el să se informeze sistematic, să creeze lucrările și publicațiile care-l interesează, să vizioneze peiculare documentare, să-și mențină pururi proaspeta curiozitatea pasionantă, capacitatea de a selecta și de a pune în practică, în mod creator, experiențele acumulate.

Folosind un exemplu — poate nu cel mai important, însă, în orice caz, sugestiv — mă întreb cîți dintre candidații noștri la galioanele consacrate internaționale s-au interesat îndeaproape de exercițiile yoga pe care schiorii din lotul olimpic francez le practică — pare-se, nu fără succes — de vreme cît au înțeles? În aceeași ordine de idei, am citit recent o suită de articole despre formidabila personalitate a celui ce a fost Fausto Coppi. M-a impresionat, între altele, amănunțit că „il campionissimo” ajunsese să se cunoască atât de exact, încît își alcătuiseră un regim alimentar special, pe care-l respecta cu strictețe și căruia îi atribuia o pondere foarte importantă în explicarea condiției sale fizice, de-a dreptul uimitoare... Desigur, comparațiile directe ar fi deplasate; nu mi-am putut reține, totuși un zîmbet cam strepezit, gîndindu-mă în cîte împrejurări i-am văzut pe cicliștii noștri frunziți, ca și pe liderii altor discipline, „dați peste cap”, în plină activitate competițională, de vreme năzbite culinar — o înghețată, o halbită aburindă etc. etc.

De la asemenea detalii, aparent insignifiante, pînă la concepția de ansamblu despre care vorbeam mai înainte, întreaga răspundere stă, în primul rînd, pe umerii performanțelor înșiși. Știu — există, în prejma acestora, o sumedenie de specialități, datori să se informeze, să selecteze, să propună, să dispună — dar mi s-a părut la fel de ciudat ca valorile sportive autentice să aștepte, pasiv, sugestive și îndrumările specialiștilor, ca și în cazul unui docent universitar care ar aștepta îmbolduri și idei pentru pregătirea lucrării de doctorat.

Parafrazind titlul unui cunoscut poem argezean, îmi permit să afirm că unucl performer autentic, capabil să urce și să se mențină în zona de vîrf a ierarhiei este — indiferent de disciplină de condițiile specifice — cel ce gîndește singur.

## „CUPA E A NOASTRĂ ȘI SPERĂM CĂ VA RĂMINE!”

Cupa campionilor europeni la handbal astat, de aseară, în vitrina de trofee a sportului românesc. Sute de bucurători au fost să fie prezentați la asocierii sportivilor noștri, în după amiaza zilei de ieri la aeroportul Băneasa. Ei au făcut o caldă manifestare de simpatie celor unsprezece băieți și antrenorilor lor pentru prestigioasa performanță realizată. Asaltați pur și simplu purtați pe brațe, sărbătoritorii le-a fost aproape imposibil să poată face declarații. Am surprins, totuși o frîntură semnificativă: „Oțetea... Cupa este a noastră! A noastră! N-o mai dăm nimănui! Și pentru asta începem să ne pregădim... de mine!”.

„Am trăit cu toții momentele unice ale bucuriei succesului.”

Text și fotografie: VIOLETA RABA

# SPORTUL NOTĂRI



## VOLEI

Timp de cinci zile orășul Ploiești a găzduit elevii participanți la finala Campionatului republican școlar de volei încheiată cu victoria fetelor din Sibiu și a băieților din Rîmnicu Vîlcea. A fost înțocșirea echipelor feminine cît și a celor masculine au fost foarte echilibrate, oferind spectatorilor partide de un bun nivel tehnic, dirz disputate, de a mare frumusețe și spectaculozitate.

La fetele campioane a fost desemnată abia în ultimul meci al finalei, Sibiențele, invinșe de bucuristențe, dar învingătoare cu 3-0 asupra campioanelor de anul trecut, trebuindu-se să depășească la același scor de clijențe pentru a câștiga titlul. Ceea ce, de altfel s-a și petrecut, fetele din Constanța, la egalitate de puncte dar cu un set mai puțin cîștigat, fiind nevoite să cedeze titlul Liceului nr. 3 din Sibiu. Noile campioane — Rodica Popa, Maria Olaru, Elena Topa, Mariana Dulcă, Cornelia Dobrin, Georgeta Sorici, Sabina Gîman, Adriana Popa, Marielena Virian, Mariana Căstăneș — și antrenorul lor, prof. Gh. Bodeșcu, merită toate felicitările pentru jocul practic și, mai ales, pentru modul exemplar de comportare în momentele decisive ale competiției. Locul 3 a revenit echipei din București.

În competiția băieților s-au detașat, datorită bunelor pregătiri, echipele din Ploiești și Rîmnicu Vîlcea. Ploieștenii, campioni pe anul trecut, erau desigur favoriții competiției. În ultima partidă a finalelor, disputată între aceste echipe a oferit spectatorilor, care au umplut pînă la refuz sala, cel mai frumos meci al campionatelor. Vîlceanii au reușit, după o partidă epuizantă să învingă cu 3-2 pe ploieștenii la ei acasă, preluînd de această titlul de campioni școlari. Fără nici o înfrîngere, echipa Liceului nr. 2 cu program special de educație fizică din Rîmnicu Vîlcea devine campionă.

# Campionatele republicane școlare

plană școlară la volei pe anul 1968. Campionii — Laurentiu Dumănoiu, Dragoș Popescu, Dan Dumitrescu, Nicolae Broc, stantin Cadelou, Petre Iancu, Ion Mihăilescu, Constantin Bărașcu, Doru Negoiță, Mihai Mărașcu — și antrenorul lor, prof. Laurențiu Stîle, toate felicitările pentru comportarea meritorie avută pe întreg parcursul competiției. Locurile 2 și 3 au fost ocupate în ordine, de Liceul nr. 2 Ploiești și Liceul nr. 3 Sibiu.

Pentru buna comportare avută în această competiție, Rodica Popa (Sibiu), Venera Zaharescu (București), Luxa Ghîță (Constanța), Laurențiu Dumănoiu (Rîmnicu Vîlcea), Dorin Drăgan (Ploiești) și Constantin Chițigoi (București) au fost declarați cei mai buni jucători ai finalelor.

Un ultim amănunt: la finale au participat și directorii școlilor din Sibiu, Rîmnicu Vîlcea, București, Cluj, Oradea și Ploiești, care și-au însoțit și susținut echipele în lupta pentru titlul de campion. Este un exemplu bun de urmat pentru toate școlile în care educația fizică și sportul nu se bucură încă de atenția cuvenită.

GABRIEL POPESCU

## GIMNASTICĂ

Vineri și sîmbătă, s-a desfășurat la Cluj, finala campionatelor republicane școlare de gimnastică. Deși participarea a fost puțin numeroasă — 12 echipe de băieți și 15 echipe de fete — totuși concursul e primul de acest fel rezervat liceelor.

„Nivelul la care s-a ridicat concursul, demonstrează că gimnastica se bucură de un interes mai mare din partea profesorilor și a elevilor — ne spunea făcîndu-ne cu noi, profesorul principal în Direcția de educație fizică a Ministerului Învățămîntului. Înțelegerea lui a fost dominată de elevii LICEULUI NICOLAE BALCESCU din Pitești, băieții, iar la fete de cele ale LICEULUI MIHAI VITEAZUL din București. Merită re-

marcată comportarea meritorie a unor echipe care nu și-au făcut prezenta pînă acum în finale: LICEUL NR. 2 DIN GIURGIU, LICEUL DIN FIERBINȚI. În același timp, echipele cu bază materială mai bună s-au prezentat la un nivel necorespunzător. De exemplu Liceul nr. 2 din Bala Mare a avut la fete cît și la băieți, Probele individuale au dovedit un salt calitativ în pregătire, mai ales în concursul fiind componenți ai loturilor reprezentative”.

LA FETE LOCUL I a fost cucerit de echipa Liceului Mihai Viteazul din București 156 puncte, la băieți pe locul I s-a situat Liceul Nicolae Bălcescu din Pitești cu 283,95 puncte.

Individual, categoria maeștre, GOREAC ALINA — Liceul nr. 2 Lugoj 79,90 puncte categoria I, TEFELEA ELENA — Liceul nr. 6 Ploiești 70,71 puncte. BĂIEȚI, categoria candidați de maeștri, GRECU IOAN, Liceul nr. 6 București 53,90 puncte, categoria I, PETRESCU CONSTANTIN — Liceul nr. 35 București 52,45 puncte, categoria II-a SABĂU DAN — Liceul nr. 35 București 52,85 puncte.

BUS IOAN

## BASCHE

Într-un răstimp de 4 zile — între 3 și 7 aprilie a.c. — orășul de la poalele Timpei a găzduit ediția a X-a a finalelor campionatului școlar de baschet. În sala complexului sportiv Tractorul din Brașov și-au disputat în frîntă de timp 12 echipe de baschet — șase de băieți și șase de fete.

Competiția s-a desfășurat sub forma sistemului turneului. În urma celor 5 jocuri sustinute de fiecare echipă s-au clasat pe primele locuri următoarele formații: BĂIEȚI: LOCUL I — echipa Liceului nr. 1 din Tim. Mures; LOCUL II — echipa Liceului nr. 1 din Pitești; LOCUL III — echipa Liceului nr. 7 din București. LA FETE: LOCUL I — Liceul nr. 38

## MERIDIAN SPORTIV

OLIMPIADA DE ȘAH A NEVĂZĂTORILOR

Cu trei runde înainte încheierii Olimpiadei de șah a nevăzătorilor, ce se desfășoară în prezent la Weymouth (Anglia), conduce echipa UR.S.S. cu 24,5 puncte. Urmează în clasament Iugoslavia — 23,5 puncte, România, R. D. Germană — 21 puncte, Cehoslovacia — 20,5 puncte etc.

UN RECORD EUROPEAN

În cadrul unui concurs de natație desfășurat la Praga, sportiva cehoslovacă Olga Kozlovă a stabilit un nou record european în proba de 200 m liber cu timpul de 2'14" 7/10. Vechiul record era de 2'15" și aparținea înaintașei Danielle Dorleann (Franța). Recordul mondial al probei este deținut de Pam Kruse (S.U.A.) cu 2'09" 7/10.

TURNUL U.E.F.A.

În mai mult orășe din Franța au început întrecerile celui de-al 21-lea turneu UEFA la fotbal rezervat echipelor de juniori. Iată primele rezultate înregistrate: Elveția — Belgia 1-1; U.R.S.S. — Olanda 2-2; Cehoslovacia — Iugoslavia 2-0; R. D. Germană — Grecia 1-1; Franța — Ungaria 3-0; Anglia — Bulgaria 0-0; Portugalia — Scoția 2-0; R. F. a Germaniei — Italia 2-0.

FLORIN GEORGHIU LA TURNEUL DE ȘAH DE LA MONTE CARLO

În saloanele hotelului Ermitage din Monte Carlo se desfășoară un mare turneu internațional de șah la care participă 14 mari maeștri și maeștri internaționali din 10 țări. Printre concurenți se află foștii campioni mondiali Mihail Botvinnik și Vasili

din București: LOCUL II Liceul nr. 1 Tim. Mures; LOCUL III — Liceul nr. 1 Dorohol.

De remarcat este faptul că pe cînd la fete situația primelor două locuri era clară în ultima și a finalei, la băieți lucrurile s-au clarificat abia în ultimele meciuri. Printr-un joc dramatic cu o răsturnare de joc neprevăzută, echipa Liceului din Tim. Mures reușise să învingă la o diferență de numai 2 puncte (65-62) redutabila echipă a Liceului din Medias, cu care și-a disputat locul I și IV; pentru echipele clasate pe locurile II și III, fiind la egalitate de victorii, s-a luat în considerație — coaserajul.

Această finală s-a caracterizat printr-un echilibru competițional, fapt certificat de scorurile restrînse înregistrate, prin organizarea jocului în atac, în care baza a fost atacul pozițional, contractat lipsind din concepția de joc a majorității echipelor.

Față de edițiile anterioare, în cadrul acestei finale s-a obținut un nivel scăzut al taliei jucătorilor și, în același timp, numărul redus al valorilor individuale. Totuși, trebuie remarcate câteva elemente talentate din cadrul echipelor cîștigătoare. Astfel, din echipele de victorii, s-a luat în considerație — Nicolae Bălcescu din Craiova. Mecuriile, desfășurate într-o atmosferă de deplină sportivitate, au oferit antrenorilor posibilitatea evidențierii unor talente de perspectivă ale handbalului românesc. Pe lângă numele mai sau amintite evidențiate în întrecerea băieților s-au remarcat și câteva fete, autentice speranțe: POPESCU CORNELIA din Craiova, BILEGAN DOINA din Reșița. Echipa cîștigătoare a putut fi cunoscută abia în finală prin disputarea partidelor; la băieți Liceul 1 Reșița — Liceul N. Bălcescu Craiova (rezultat 14-13) la fete Liceul nr. 1 Timisoara — Liceul „N. Bălcescu” Craiova (scor 4-2).

DANCEA ION

Smislov, precum și reprezentantul nostru Florin Gheorghiu. După 5 runde, conduce Smislov (U.R.S.S.), Byrne (S.U.A.), Uhlmann (R.D.G.) cu cîte trei puncte fiecare. Florin Gheorghiu a acumulat

2,5 puncte. Șahistul român a remizat în runda a 5-a cu americanul Byrne, după ce în runda precedentă cîștigase la francezul Letzelter și remizase cu Uhlmann și Damianovici.

## „Vă pricepeți la fotbal?”

Așa cum se știe, una dintre întrebările etapei a V-a a concursului nostru cerea concurenților să alcătuiască echipa etapei. N-am putut să ne înținem de promisiunea făcută — aceea de a publica luni în pagina sport formația celor mai buni 11 fotbaliști ai celor 7 meciuri din simplu motiv că toate partidele au fost intr-atîta de cenușii încît pentru delibereare am acceptat a doua noaptea „sfetic bun” cînd juriul a avut, în sfîrșit, curajul de a opta, totuși, pentru acest „unsprezece”.

ZAMFIR, IVANSCU, PEKA, FOMONI, COSTIN, LIBARDI, PUOTRU, S. AVRAM, TATARU II, ARDELEANU, ȘCHIOPU.

## Expresie a democratismului orînduirii noastre socialiste

(Urmare din pag. a 1-a)

pronunțate pentru acea faptă de instanțele judecătorești.

În noul cod penal s-a introdus o singură categorie de pedepșă privativă de libertate, închisoare corecțională de la 15 zile pînă la 25 de ani și numai în condiții excepționale, pentru infracțiuni de o mare gravitate (trădarea de patrie, omorul săvîrșit prin cruzime sau asupra mai multor persoane etc.) pedepșă cu moartea.

Inchisoarea corecțională, în realizarea noii concepții care stă la baza pedepșei, se întemeiază pe prestarea unei munci utile, remunerate, din remunerația cuvenită o parte revenind condamnatului, prin pedepșă urmîndu-se a se asigura reeducarea celor condamnați și transformarea lor în elemente care să devină utile societății, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

În afara închisorii corecționale a altă pedepșă mai este cea a amenzi, care poate varia între 500 și 5.000 lei și care, spre deosebire de prezent, în caz de neachitare nu mai este transformată în închisoare, ci se realizează prin urmărirea veniturilor celui condamnat. Tînuindu-se seama că toate transformările structurale care au avut loc în societatea noastră au dus la apariția unei morale noi, a unei noi conștiințe sociale și atitudinii față de avuturile obștești, față de muncă, față de normele de conviețuire socială și la formarea unei opinii publice mature și puternice, proiectul codului penal conține o prevedere complet nouă „Inlocuirea răspunderii penale”. În baza acestei noi prevederi, în cazul unor infracțiuni cu un pericol social mai redus, se poate înlocui răspunderea penală, fie prin aplicarea unei forme de influențare obștească, fie printr-o sancțiune

cu caracter administrativ, ceea ce se realizează prin rezolvarea directă prin trimiterea cauzei sau încadrîrea faptelor în garanție unei organizații de influențare obștească. Legea reglementează condițiile în care se aplică această înlocuire de răspundere, precum și măsurile specifice de influențare obștească care pot fi luate.

Referitor la minorii infractori, vîrsta de la care începe responsabilitatea acestora pentru faptele cu caracter penal săvîrșite a fost ridicată la 14 ani, față de 12 cît se prevedea în codul penal actual. Între 14 și 16 ani minorii

## PROIECTUL NOULUI

## COD PENAL

norul urmează a fi pedepșit numai dacă rezultă că a lucrat cu discernămint, iar peste 16 ani responsabilitatea sa este completă.

Spre deosebire de codul penal în vigoare, care conține un număr destul de mare de infracțiuni din care unele nu mai apar justificate prin lipsa de pericol social prezentat, iar altele practice nu mai pot fi săvîrșite, aproximativ 88 de infracțiuni și-au pierdut acest caracter și implicit nu mai sînt prevăzute în proiectul viitorului cod penal, parte din ele urmînd a deveni contravenții. Partea specială a noului cod penal sistematizează infracțiunile după criterii strict științifice evitînd paralelismele și suprapunerile existente și avîndu-se

în vedere criteriul relațiilor sociale apărute de legea penală.

În titlul ale părții sale speciale include și dispozițiile actualului cod al justiției militare ceea ce duce la realizarea unui sistem complet unitar al legii penale. Infracțiunile contra securității statului, dintre care o parte erau prevăzute în codul justiției militare, iar o parte în codul penal în 43 de articole sînt grupate în primul titlu al părții speciale în numai 19 articole, eliminîndu-se astfel o serie de paralelisme existente.

O deosebită atenție se acordă grijii pentru apărarea avuturilor obștești. Lezarea avuturilor obștești care este baza dezvoltării economice naționale prin diferite forme, și a cărei apărare este o îndatorire fundamentală a tuturor cetățenilor, este sancționată prin pedepșă severă nu în raport cu cantumul prejudiciului produs ca în actualul cod penal, ci în raport cu gravitatea consecințelor pe care le-a avut infracțiunea săvîrșită, criteriul mult mai temeinic. Avutul personal sau particular, viața și integritatea corporală a persoanei, ocrotirea familiei, unde sfera faptelor care pot fi pedepșite a fost lărgită, relațiile privind conviețuirea socială etc., sînt apărute prin pedepșă de natură a garanța muncă, liniștea, respectarea drepturilor și libertății oricărui cetățean.

Proiectul noului cod penal, asupra căruia toți cetățenii patriei sînt chemați a-și spune cuvîntul, reflectă pe o parte mai înaltă treaptă grija permanentă a partidului față de om, grija nemulțumită de întîrire a legalității, de asigurarea a ordinii de drept, de sistematizarea și perfecționarea legislației și reprezintă un document important al vieții noastre juridice, demonstrînd adîncul și consecvența democrației al orînduirii noastre socialiste.

## ACȚIUNEA CULTURALĂ pentru tineret

### „Macbeth” pe scena Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”

Miercuri 10 aprilie 1968 va avea loc la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” premiera tragediei shakespearne *Macbeth* în regia lui Liviu Ciulei. Prilejul cu care am solicitat un scurt interviu interpretului principal, actorul Octavian Cotescu.

— Ați interpretat în ultimul timp îndobîșbi roluri de comedie. Ce înseamnă *Macbeth* pentru dumneavoastră?

— Mult, foarte mult. Liviu Ciulei, om de teatru în adevăratul sens al cuvîntului, caută să impună un teatru nou, să descopere și să folosească cele mai moderne mijloace regizorale și actoricești. Alegîndu-mă pe mine

pentru *Macbeth* s-a angajat, recunosc, la o muncă titanică. Pentru mine lucrul la acest rol a fost greu pentru că s-a amplificat cu o luptă împotriva absurdității prejudecăților, a părerilor preconcepționale despre posibilitățile mele actoricești și despre tiparul șablonizat al acestui personaj. Spun „a fost” pentru că am depășit această fază sensibilă, și mi-am rămas doar preocupările pentru ceea ce vreau să fie *Macbeth*.

— Cum va fi deoc, MACBETH?

— La apelu lui Liviu Ciulei, ne străduim toți să construim un spectacol de azi și pentru azi, păstrînd intactă uriașă bogăție de idei, sentimente și pasiuni, care formează universul lui Shakespeare.

— Vă rog să-mi spuneți cîteva cuvinte despre personajul „MACBETH”.

— *Macbeth* ilustrează inevitabila cădere de la om la neom, atunci cînd slăbiciunea umană lancează o acțiune disperată la violență, la crimă, pentru a-și menține, iluzoriu, puterea. Este o demonstrație generoasă profund umanistă, că oamenii nu și vor regăsi niciodată forța în bogăția hidoasă a arsenalelor. Că o crimă nu acționează numai asupra victimei, ci se întoarce implacabil asupra fapturătorului, măcîntîndu-l, răspîndu-și pînă la urmă propriul său oantur uman. Și, nu cred că există o problemă mai actuală ca aceasta.

LILIANA MOLDOVAN

### La „Casa ziariștilor” CONCERT DE MUZICĂ CONTEMPORANĂ

În cadrul suitei de manifestări dedicate tinerilor creatori, Casa Ziariștilor a organizat duminică seara un interesant concert de muzică contemporană interpretată de absolvenții sau studenții ai Conservatorului bucureștean.

Alături de piese din literatură contemporană a universității tineri interpreți — printre care am amintit numele pianistului Alexandru Hrisanide, Sever Tipei, violonistului Radu Jelescu, clarinetistului Cristian Mihăilescu, clarinetistului Valeriu Bărbuceanu — au interpretat cîteva lucrări ale tinerilor compozitori români Al. Hrisanide, C. Miereanu, D.

Mercureanu, Sorin Vălcu, Dinu Petrescu.

Cu totul remarcabile în sunta pieselor prezentate — ce au constituit o reală trecere în revistă a unora dintre cele mai noi căutări ale tinerii generații de creatori — mi s-au părut „Cadența” și „Muzică poetică” de C. Miereanu — lucrarea pe versuri de Lorea a lui S. Vălcu și piesa electronică a lui Al. Hrisanide.

Concertul prezentat de B. Roman a fost completat de un excelent moment coregrafic pe muzică de jazz susținut de Miriam Răduceanu și George Călculeanu.

I. S.

## Fotografia FOTOamatorilor



Doi dulzi și... dumnezii.

Serenade subacvatice

Se vorbește din ce în ce mai mult de „îmbufnița” pestilor despre care secole de-a rîdui s-a crezut că sînt cele mai silențioase viețuitoare. Cercetările sovietice au înregistrat pe heazi de megafon ultrasensibile chemări sonore foarte armonioase emise de femelele crapilor în epoca împerecherii, la care crapul se pare că nu sînt deloc indiferent.

Kilometrii meseriei

La capătul unei cariere de circa 40 de ani, poștășul Guido Falista din Pavia (Italia) a legat la densitate, a calculat că în cursul vieții sale a parcurs... în interesul meseriei 328.000 de km și a transportat nu mai puțin de 15 milioane de kilograme de scrisori.

Noutăți în oțel

După îndelungata experiență metalurgică americană au emis părerea că incorporarea unei livre de uraniu într-o tonă de oțel mărește rezistența metalului la coroziune și contribuie la îmbunătățirea reacțiilor sale la temperaturi ridicate.

Ouă cubice

Savanții americani continuă să persevereze în încercarea de a da unilor obiecte formă cubică. Aceasta nu din vreo fantezie grea de motivat, ci din considerente economice foarte nobile: transportul lor ar deveni mult mai simplu și procentul de pierdere în timpul scadea simțitor. Carosările lor merg pe linia administrării pășurilor a unui parc care să înălbire înțirirea colții; ouăle cu coaja netărită și ar urma să fie așezate în cutii cubice, unde ar căpăta forma dorită.

## VIZITA ÎN SUECIA

### A TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

(Urmare din pag. 1)

Cei doi feți de guvernare trec în revistă garda militară de onoare.

Premierul român și ceilalți oaspeți le sînt prezentate apoi persoanele oficiale suedeze venite în întâmpinare.

De la aeroport, oaspeții români, însoțiți de personalități suedeze, s-au îndreptat spre Palatul Haga din capitala Suediei, reședință ce le-a fost rezervată.

Sburind deasupra teritoriilor R. P. Ungare, R. S. Cehoslovace și R. D. Germane, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a adresat, de la bordul avionului, telegramă de salut președintelui guvernului revoluționar muncitoresc-tărănesc ungar, președintelui guvernului

cehoslovac și președintelui Consiliului de Miniștri al R.D.G.

STOCKHOLM (Agerpres) — Trimișii speciali Dumitru Tinu și Chisu Vasile transmit: La orele 15,00, la președinția Consiliului de Miniștri, Kanlidhuset, au început convorbirile oficiale între președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru al Suediei, Tage Erlander.

Din partea României au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Eduard Mezinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Stockholm, Alexandru Albescu, adjunct al ministrului comerțului exterior, Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, Ilic Diclescu, vicepreședinte al Consiliului na-

țional al cercetării științifice și alte persoane oficiale.

Din partea Suediei au participat Torsten Nilsson, ministrul afacerilor externe, O. Jostahl, secretarul general al Ministerului Afacerilor Externe, contele W. Wachtmeister, directorul direcției politice din Ministerul Afacerilor Externe, K. Bernstrom, directorul Direcției comerciale economice din M.A.E., baronul C. Rappe, ambasadorul Suediei la București, și alte persoane oficiale.

Au fost discutate probleme care privesc relațiile dintre cele două state și perspectivele dezvoltării acestora, precum și unele aspecte actuale ale situației internaționale. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, de înțelegere reciprocă.

Seara, primul ministru al Suediei, Tage Erlander, a oferit în

saloanele ministerului regal al afacerilor externe un dîneș în onoarea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și a ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu.

La dîneș au luat parte persoanele care îl însoțesc pe șeful guvernului român, membri ai ambasadei Republicii Socialiste România și ai agenției economice române la Stockholm.

Din partea Suediei au participat primul ministru, Tage Erlander, ministrul afacerilor externe, Torsten Nilsson, precum și alte persoane oficiale.

În cursul dîneșului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, primul ministru al Suediei, Tage Erlander, și președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, au rostit toasturi.

## Sosirea la Belgrad a delegației parlamentare române

BELGRAD 8 — Corespondentul Agerpres, N. Plopanu, transmite: Luni a sosit la Belgrad o delegație a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Marii Adunări Naționale, care, la invitația Skupstinei Federale a R.S.F. Iugoslavia, face o vizită în această țară.

La aeroport, delegația a fost întâmpinată de Miletić Popovici, președintele Skupstinei Federale, Blajo Djuricić, vicepreședintele Skupstinei Federale, Veliko Mitkovic, președintele Comitetului pentru afacerile externe și relațiile internaționale al Vecei Federale a Skupstinei Federale, Marko Bulj, membru al Vecei Executive Federale, Mišo Pavlicević, adjunct al secretarului de stat pentru afacerile externe, deputați în Skupstina Federală și alte persoane oficiale.

## Propunere a R. D. Vietnam privind locul contactelor cu S. U. A.

Agencia V.N.A. anunță că ministrul afacerilor externe al R.D. Vietnam Nguyen Duy Trinh, a acordat un interviu corespondentului rețelei de televiziune americană „Columbia Broadcasting System”, Charles Collingwood, în care, printre altele, s-a referit la problema stabilirii de contacte între R. D. Vietnam și S.U.A. în vederea încetării necondiționate a bombardamentelor S.U.A. și a altor acte de război împotriva R. D. Vietnam, astfel încît să poată începe convorbiri între cele două țări.

Referindu-se la locul primei întîlniri a reprezentanților celor două țări — la nivelul ambasadorilor — Nguyen Duy Trinh, a

declarat că acesta ar putea fi Prom Penh — capitala Cambodgiei — sau în orice alt loc asupra cărui alegere cele două părți vor cădea de acord.

Șeful statului cambodgian, prințul Norodom Siemank a făcut luni o declarație în care, după ce a anunțat că Republica Democrată Vietnam a propus orașul Prom Penh ca loc de desfășurare a primelor contacte oficiale cu Statele Unite, a spus: „Cambodgia va face tot ce depinde de ea pentru a facilita luarea de contacte între R. D. Vietnam și S.U.A., contacte pe care le consideră bine venite”.

## După Roma — Milano...

După Roma-Milano. Dronatcele înfruntări între studenți și poliție care au agitat capitala italiană la jumătatea lui martie au fost urmate de ciocniri, nu mai puțin violente în centrul universitar Milano. 22 de poliști, 15 carabinieri și 26 studenți răniți, 59 de arestări operate în biroul studenților — iată un bilanț prozorilor al verbișurilor lupte de stradă desfășurate în fața Universității Sacra Cuore (universitatea catolică) din marele oraș industrial.

Ciocnirile s-au produs în momentul în care forțele polițienești, la cerea rectorului Francescoini, au pătruns în incinta universității pentru a-i evacua cu forța pe studenții care, de mai bine de trei săptămîni, ocupau în mod demagogic mai multe amfiteatre și săli de cursuri. În sprijinul celor de la „Universita del Sacra Cuore” au venit peste 3.000 de studenți de la toate instituțiile milaneeze de învățămînt superior. Și numai după patru ore de incendieri, după ce au fost mobilizați aproape 600 de poliști și carabinieri, masa studenților a fost împrăștiată și studenții geștii au fost evacuați din clădirea universității.

A urmat înodată o amplă mișcare de protest a studenților împotriva represiviilor polițienești. Peste 4.000 de studenți, cărora li s-au adunat aproape 2.000 de liceeni, s-au adunat într-un miting în piața din fața Universității de stat. Ei au parcurs, într-o masă colorată, străzile orașului, oprindu-se și organizând adunări-fulger de protest în Piața Domului, Piața Scala și Piața Cardusio.

Hotărîrea autorităților de a închide temporar atît facultățile de filozofie și filozofia de la Universitatea de stat cît și Universitatea catolică și a amplifica nemulțumirea studenților. O grupă de studenți și asistenți de la „Universita del Sacra Cuore” au format pichete în fața porților universității declarînd o „grevă a foamei” în semn de protest. A fost constituit un comitet studențesc de acțiune care cuprinde reprezentanți ai tuturor facultăților din oraș.

În același timp, la Roma continuă greva studenților cu ocuparea unor dintre localurile universitare. Ultimatumul adresat de autorități în sensul că în cazul continuării acțiunii studenților se va decide anularea calificării a anului universitar în curs la o serie de facultăți, nu a făcut decât să provoace o mai mare animozitate în rîndul studențimii.

„Autoritățile — constată cotidianul milanез IL GIORNO — nu pot, desigur, să nu fie alarmate de tulburările care privesc amenințarea cu anularea anului universitar în curs. Ultimatumul nu constituie în sine mijloc de rezolvare a situației explozive. E nevoie de mai multă și mai promptă solitudine pentru a cere în mod hotărît anularea calificării a anului universitar în curs la o serie de facultăți, care nu au reușit să-și atingă obiectivele propuse.”

Purtător de cuvînt al guvernului iordanian, o coloană de blindate israeliene susținută de acțiuni de vîntoare și bombardament a trecut luni în jur de 50 kilometri sud de Marea Moartă. Trupele iordaniene au angajat lupte cu trupele israeliene, care nu au reușit să-și atingă obiectivele propuse.

Purtător de cuvînt israelieni au declarat că forțele israeliene au pătruns pe teritoriul iordanian la sud de Marea Moartă urmărind un grup de luptători de gherilă din organizația „El Fatah”. Un număr de membri ai organizației „El Fatah”, au fost uciși și răniți, au fost capturate documente și o însemnată cantitate de arme.

E. R.

## Reluarea lucrărilor celei de a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII GENERALE, CORNELIU MĂNESCU, A CONSTATAT CONSENSUL STATELOR MEMBRE PENTRU RELUAREA LUCRĂRILOR SESIUNII LA 24 APRILIE 1968

În urma consultărilor întreprinse în numele președintelui Adunării Generale, Corneliu Mănescu, de către secretarul general al O.N.U., U Thant, s-a ajuns la un acord între statele membre ca lucrările celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale să fie reluate la 24 aprilie a.c.

După cum se știe, la 19 decembrie 1967 Adunarea Generală a hotărît că sesiunea poate să fie reluată atunci cînd președintele, după consultări cu statele membre, precum și cu secretarul general va constata că sînt îndeplinite condițiile pentru examinarea unuia din punctele înscrise pe ordinea de zi rămase în continuare în atenția sesiunii: punctul 28 a — „neproliferarea armelor nucleare”, punctul 64 — „problema Africii de Sud-Vest” și punctul 9 — „situația din Orientul Mijlociu.”

În hotărîrea Adunării Generale, președintele întreprinse, președintele Adunării Generale, Corneliu Mănescu, constatănd consensul statelor membre a rigur secretarului general să aducă la cunoștința membrilor Adunării Generale, că cea de-a 22-a sesiuni ordinară își va relua lucrările la sediul O.N.U. din New York miercuri, 24 aprilie, ora 15,00.

rate se arată, de asemenea, că pe aceeași cale se va stabili și data reluirii sesiunii; ca ocazia convocării sesiunii pentru discutarea unui punct Adunarea va putea aborda și celelalte două puncte.

Adunarea Generală a adoptat, de asemenea, o rezoluție care prevede că la primirea raportului Comitetului celor 18 state, pentru dezarmarea de la Geneva să fie întreprinse consultări în vederea fixării unei date apropiate după 15 martie 1968 pentru reluarea celei de-a 22-a sesiuni în scopul examinării punctului 29 a intitulat „Neproliferarea armelor nucleare: raportul conferinței Comitetului celor 18 state pentru dezarmare”.

În urma consultărilor întreprinse, președintele Adunării Generale, Corneliu Mănescu, constatănd consensul statelor membre a rigur secretarului general să aducă la cunoștința membrilor Adunării Generale, că cea de-a 22-a sesiuni ordinară își va relua lucrările la sediul O.N.U. din New York miercuri, 24 aprilie, ora 15,00.

## Incident iordaniano-israelian

Purtător de cuvînt al guvernului iordanian, o coloană de blindate israeliene susținută de acțiuni de vîntoare și bombardament a trecut luni în jur de 50 kilometri sud de Marea Moartă. Trupele iordaniene au angajat lupte cu trupele israeliene, care nu au reușit să-și atingă obiectivele propuse.

Purtător de cuvînt israelieni au declarat că forțele israeliene au pătruns pe teritoriul iordanian la sud de Marea Moartă urmărind un grup de luptători de gherilă din organizația „El Fatah”. Un număr de membri ai organizației „El Fatah”, au fost uciși și răniți, au fost capturate documente și o însemnată cantitate de arme.

E. R.

## Toastul primului ministru al Suediei

Adresîndu-se oaspeților, premierul suedez le-a urât un călduros bun venit. Suedia își exprimă satisfacția domnului Maurer, pentru faptul că alți binevoști s-au veniți în țara noastră. Nici un om de stat din Europa nu a subliniat cu mai multă seriozitate decît dumneavoastră, domnule prim-ministru, că statele mici și mijlocii își asumă o responsabilitate în evoluția lumii. Această părere a marcat, în mod constant și logic, politica dumneavoastră.

Noi simțim, de asemenea, foarte fericiti că ministrul de externe al României, domnul Mănescu, care, la fel ca primul ministru, are un rol important, în special în calitate sa de președinte al Adunării Generale a O.N.U., a binevoșt să participe la această vizită.

Ministrul nostru de externe, domnul Nilsson, a vizitat România în primăvara trecută. El mi-a spus, la reîntoarcere, că de impresionat a fost de cele văzute și de stimulul de convorbirile pe care le-a avut cu conducătorii români.

Suedia și România au, după cît se pare, puncte de vedere similare în numeroase probleme internaționale. Atîi unii, cît și ceilalți acordăm o mare importanță Națiunilor Unite în ceea ce privește promovarea păcii și a progresului economic și social în lume.

Pozițiile noastre sînt apropiate și în ceea ce privește conflictul tragic din Vietnam. Suedia a primit cu satisfacție evoluția cea mai recentă a evenimentelor. Limitarea bombardamentelor americane asupra Vietnamului de nord și răspunsul pozitiv al Hanoiului față de această măsură în îndeplinirea să sperăm că s-o va ajunge la găsirea unei soluții de negociere.

Nu voi enumera toate problemele internaționale care prezintă astăzi un interes deosebit, dar aș vrea să menționez situația din Europa. Fac acest lucru, cu atît mai mult cu cît în această parte a lumii există tendințe concrete promițătoare. În acești ultimi ani, climatul politic s-a îmbunătățit. Evident, rămîn de rezolvate destule probleme care, fără îndoială, vor găsi soluții în viitorul apropiat. Privesc cu un semn încurajator faptul că țări cu sisteme sociale și politice diferite, încercă să găsească o bază comună care să le permită să coopereze în diferite domenii. România a jucat un rol important în această evoluție europeană favorabilă, pe care Suedia o privește cu satisfacție și la care încercăm să contribuim pe măsura posibilităților sale.

Aici, în Suedia, noi am simțit opera de reconstrucție postbelică a României și eforturile pe care ea le-a consacrat dezvoltării economiei sale. Ne putem felicita pentru faptul că relațiile noastre s-au intensificat în cursul ultimilor ani, îndeosebi în domeniul economic. Programul vizitei dumneavoastră include o întîlnire cu unii reprezentanți ai industriei suedeze. Văd în aceasta o oglindire a interesului care există în cele două țări ale noastre pentru întărirea și continuarea a relațiilor noastre economice. Am stabilit, de asemenea, baze solide care ne vor permite să dăm amploare schimburilor noastre în multe alte domenii, de exemplu în cel cultural.

Aș dori, în încheiere, să ridic paharul în onoarea excelentei sale președinte al Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, excelenței sale domnule Maurer, a excelenței sale, domnule Mănescu, pentru poporul român și prietenia care există între țările noastre.

## Toastul primului ministru al Suediei

Adresîndu-se oaspeților, premierul suedez le-a urât un călduros bun venit. Suedia își exprimă satisfacția domnului Maurer, pentru faptul că alți binevoști s-au veniți în țara noastră. Nici un om de stat din Europa nu a subliniat cu mai multă seriozitate decît dumneavoastră, domnule prim-ministru, că statele mici și mijlocii își asumă o responsabilitate în evoluția lumii. Această părere a marcat, în mod constant și logic, politica dumneavoastră.

Noi simțim, de asemenea, foarte fericiti că ministrul de externe al României, domnul Mănescu, care, la fel ca primul ministru, are un rol important, în special în calitate sa de președinte al Adunării Generale a O.N.U., a binevoșt să participe la această vizită.

Ministrul nostru de externe, domnul Nilsson, a vizitat România în primăvara trecută. El mi-a spus, la reîntoarcere, că de impresionat a fost de cele văzute și de stimulul de convorbirile pe care le-a avut cu conducătorii români.

Suedia și România au, după cît se pare, puncte de vedere similare în numeroase probleme internaționale. Atîi unii, cît și ceilalți acordăm o mare importanță Națiunilor Unite în ceea ce privește promovarea păcii și a progresului economic și social în lume.

Pozițiile noastre sînt apropiate și în ceea ce privește conflictul tragic din Vietnam. Suedia a primit cu satisfacție evoluția cea mai recentă a evenimentelor. Limitarea bombardamentelor americane asupra Vietnamului de nord și răspunsul pozitiv al Hanoiului față de această măsură în îndeplinirea să sperăm că s-o va ajunge la găsirea unei soluții de negociere.

Nu voi enumera toate problemele internaționale care prezintă astăzi un interes deosebit, dar aș vrea să menționez situația din Europa. Fac acest lucru, cu atît mai mult cu cît în această parte a lumii există tendințe concrete promițătoare. În acești ultimi ani, climatul politic s-a îmbunătățit. Evident, rămîn de rezolvate destule probleme care, fără îndoială, vor găsi soluții în viitorul apropiat. Privesc cu un semn încurajator faptul că țări cu sisteme sociale și politice diferite, încercă să găsească o bază comună care să le permită să coopereze în diferite domenii. România a jucat un rol important în această evoluție europeană favorabilă, pe care Suedia o privește cu satisfacție și la care încercăm să contribuim pe măsura posibilităților sale.

Aici, în Suedia, noi am simțit opera de reconstrucție postbelică a României și eforturile pe care ea le-a consacrat dezvoltării economiei sale. Ne putem felicita pentru faptul că relațiile noastre s-au intensificat în cursul ultimilor ani, îndeosebi în domeniul economic. Programul vizitei dumneavoastră include o întîlnire cu unii reprezentanți ai industriei suedeze. Văd în aceasta o oglindire a interesului care există în cele două țări ale noastre pentru întărirea și continuarea a relațiilor noastre economice. Am stabilit, de asemenea, baze solide care ne vor permite să dăm amploare schimburilor noastre în multe alte domenii, de exemplu în cel cultural.

Aș dori, în încheiere, să ridic paharul în onoarea excelentei sale președinte al Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu, excelenței sale domnule Maurer, a excelenței sale, domnule Mănescu, pentru poporul român și prietenia care există între țările noastre.

## Acord comercial româno-pakistanez

Islambad 8 (Agerpres) — Ca urmare a tratativelor purtate, între România și Pakistan s-a semnat un acord comercial pe termen lung valabil pentru o perioadă inițială de cinci ani, urmînd să poată fi prelungit. Acordul prevede acordarea reciprocă a facilității în domeniul comerțului și navigației. Acordul a fost semnat de Gheorghe Ciocâr, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, și de Nuaubzad Ghafur Khan ministrul pakistanez al comerțului, științei și tehnologiei. Între cei doi miniștri a avut loc un larg schimb de vederi asupra posibilităților intensificării comerțului dintre România și Pakistan.

## Noul guvern cehoslovac

PRAGA 8 (Agerpres) — Agenția C.T.K. transmite că în conformitate cu prevederile Constituției, președintele R. S. Cehoslovace, Ludvik Svoboda, a numit la 8 aprilie noul guvern al Republicii Socialiste Cehoslovace. În funcția de președinte al guvernului R.S. Cehoslovace a fost numit Oldrich Cernik, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia. În funcția de vicepreședinte al guvernului au fost numiți: Peter Colofka, Fojtisek Hamouz, Gustav Husak, Ota Sik, Lubomir Strougal. Ministrul al afacerilor externe a fost numit Jiri Hajek. Noul guvern al R. S. Cehoslovace va depune jurămîntul marți 9 aprilie.

PRAGA 8 (Agerpres) — Agenția C.T.K. transmite că la 8 aprilie la Praga a avut loc sesiunea largită a Comitetului Central al Frontului Național. Sesiunea a fost deschisă de Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care a recomandat Comitetului Central al frontului să accepte demisia lui Antonin Novotny din funcția de președinte al acestui organ. Totodată, Alexander Dubcek a recomandat în postul de președinte al C.C. al Frontului Național pe Frantisek Kriegel, membru al Prezidiului C.C. al P.C.C., deputat al Adunării Naționale. Candidatura propusă de C.C. al P.C.C. a fost acceptată de celelalte partide politice și organizații, care fac parte din Frontul Național. Frantisek Kriegel a fost ales în unanimitate în postul de președinte al C.C. al Frontului.

Trecîndu-se la punctul doi al ordinii de zi, Frantisek Kriegel a prezentat informația cu privire la aportul partidelor politice și altor organizații ale Frontului Național în vederea îndeplinirii programului de acțiune. Frantisek Kriegel a relevat că Frontul Național va participa la pregătirea alegerilor în comitele naționale, care vor avea loc la sfîrșitul anului.

## Adoptarea noii Constituții a R.D.G.

Potrivit rezultatelor definitive date publicității la Berlin, 94,49 la sută din cetățenii cu drept de vot s-au pronunțat, în cadrul referendumului care a avut loc sîmbătă, în favoarea noii constituții a R. D. Germane.

Luni, în cadrul unei sesiuni festive, Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, după ce a primit raportul oficial cu privire la rezultatele referendumului, a proclamat adoptată noua constituție. Aceasta intră în vigoare cu începere de la 8 aprilie, în conformitate cu paragraful 10 al Legii cu privire la referendum.

La 8 aprilie, la clubul presei și cîrții internaționale din Varșovia s-a deschis o expoziție a cîrții românești, cuprinzînd circa 900 de volume din domeniul beletristicii, științei și tehnicii, într-o frumoasă prezentare grafică.

La inaugurare au luat cuvîntul Kazimierz Rusinek, adjunct al ministrului culturii și artei și D. Trancă, directorul general al Centralei editurilor și difuzării cîrții din România.

INTRE 3 ȘI 7 APRILIE, în localitatea Poltiera a avut loc congresul Federației naționale a studenților din Franța. Congresul a aprobat crearea unor noi asociații ale studenților, precum și sporirea contactelor cu organizațiile elevilor din liceele franceze.

## Toastul președintelui Consiliului de Miniștri al României

Adresîndu-se gazdelor, președintele Consiliului de Miniștri al României a spus:

Aș fi fericit dacă aș reuși să exprim cu fidelitate sentimentele noastre de grațitudine pentru cuvintele alese pe care ați avut bunăvoința să le roștiți la adresa României și a poporului român. Mulțumindu-vă călduros pentru acestea, ca și pentru ospitalitatea și cordialitatea ce ne-ați arătat-o în clipa sosirii în Suedia, îngăduindu-mi totodată să vă adresez de stîmă, simpatia și prietenia guvernului țării mele și să vă transmit din partea poporului român cele mai bune urări de prosperitate și fericire.

Ultimii ani au cunoscut așezarea unor temelii, după părerea noastră, trainice pentru dezvoltarea relațiilor prietenești dintre țările noastre. Sistemul burocratic s-a constatat că aceste relații înregistrăză o continuă diversificare — prin legăturile comerciale în continuă creștere, prin schimbările culturale tot mai frecvente, prin rodnică colaborare în Organizația Națiunilor Unite și a altor organisme internaționale, prin vizitele și contactele directe între reprezentanții statelor noastre.

Stadiul actual al relațiilor româno-suedeze, dinamismul economiei, resursele variate ale celor două țări, îndreptățesc să apreciem că există largi posibilități, încă neexplorate, pentru ridicarea colaborării reciproce pe o treaptă superioară. Ne inspirăm optimismul în această privință din atmosfera de înțelegere și interes reciproc în care se desfășoară convorbirile ce au început astăzi. Dezvoltarea schimburilor între toate națiunile se realizează ca o importanță cerință a lumii de astăzi — lumea unei vertiginoase creșteri a forțelor productive ale societății, a unei revoluții tehnico-științifice care furnizează popoarelor prodigioase cuceriri și solicită în mod hotărît cooperarea între toate țările, statornicirea unei păci durabile.

Incontestabil, pacea este singurul răspuns pe care-l poate accepta rațiunea umană la alternativa istorică pe care o deschide în actualele condiții cuceririle științei și tehnicii. În prezent, cînd există armelor nucleare face ca deasupra civilizației să planceze premejdii de o gravitate fără precedent, nu există pentru omere imperativ mai categoric decît înlăturarea dezarmării, în primul rînd lichidarea armelor nucleare, a stocurilor existente și înțetarea pentru todeauna a producerii unor asemenea mijloace de exterminare în masă.

Intrucît s-ar putea ca un asemenea obiectiv să nu fie îndeplinit dintr-odată în timp util, pot fi binevenite măsurile cu caracter parțial, tranzitoriu, între care și încheierea unui tratat de neproliferare a armelor nucleare. Desigur valoarea unui asemenea tratat depinde în primul rînd de măsura în care el se încadrează în procesul determinat al dezarmării nucleare. Ca prim pas către un asemenea obiectiv, el ar trebui să cuprindă clauze precise privind mîsurile ce vor fi aplicate în continuare pe linia dezarmării nucleare, spre a conduce efectiv la eliminarea armelor atomice.

Fiește, este necesar ca stipulațiunile tratatului să confere garanții de securitate tuturor părților, un echilibru legitim al îndatoririlor, măsuri eficiente de control. Totodată, tehnica se poate folosi neîngrădit în scopuri pașnice de către toate țările a energiei atomice — grație sursă energetică care va propulsa în tot mai largă măsură progresul tehnico-industrial al statelor.

Preocupările a numeroase state,

## Toastul președintelui Consiliului de Miniștri al României

Adresîndu-se gazdelor, președintele Consiliului de Miniștri al României a spus:

Aș fi fericit dacă aș reuși să exprim cu fidelitate sentimentele noastre de grațitudine pentru cuvintele alese pe care ați avut bunăvoința să le roștiți la adresa României și a poporului român. Mulțumindu-vă călduros pentru acestea, ca și pentru ospitalitatea și cordialitatea ce ne-ați arătat-o în clipa sosirii în Suedia, îngăduindu-mi totodată să vă adresez de stîmă, simpatia și prietenia guvernului țării mele și să vă transmit din partea poporului român cele mai bune urări de prosperitate și fericire.

Ultimii ani au cunoscut așezarea unor temelii, după părerea noastră, trainice pentru dezvoltarea relațiilor prietenești dintre țările noastre. Sistemul burocratic s-a constatat că aceste relații înregistrăză o continuă diversificare — prin legăturile comerciale în continuă creștere, prin schimbările culturale tot mai frecvente, prin rodnică colaborare în Organizația Națiunilor Unite și a altor organisme internaționale, prin vizitele și contactele directe între reprezentanții statelor noastre.

Stadiul actual al relațiilor româno-suedeze, dinamismul economiei, resursele variate ale celor două țări, îndreptățesc să apreciem că există largi posibilități, încă neexplorate, pentru ridicarea colaborării reciproce pe o treaptă superioară. Ne inspirăm optimismul în această privință din atmosfera de înțelegere și interes reciproc în care se desfășoară convorbirile ce au început astăzi. Dezvoltarea schimburilor între toate națiunile se realizează ca o importanță cerință a lumii de astăzi — lumea unei vertiginoase creșteri a forțelor productive ale societății, a unei revoluții tehnico-științifice care furnizează popoarelor prodigioase cuceriri și solicită în mod hotărît cooperarea între toate țările, statornicirea unei păci durabile.

Incontestabil, pacea este singurul răspuns pe care-l poate accepta rațiunea umană la alternativa istorică pe care o deschide în actualele condiții cuceririle științei și tehnicii. În prezent, cînd există armelor nucleare face ca deasupra civilizației să planceze premejdii de o gravitate fără precedent, nu există pentru omere imperativ mai categoric decît înlăturarea dezarmării, în primul rînd lichidarea armelor nucleare, a stocurilor existente și înțetarea pentru todeauna a producerii unor asemenea mijloace de exterminare în masă.

Intrucît s-ar putea ca un asemenea obiectiv să nu fie îndeplinit dintr-odată în timp util, pot fi binevenite măsurile cu caracter parțial, tranzitoriu, între care și încheierea unui tratat de neproliferare a armelor nucleare. Desigur valoarea unui asemenea tratat depinde în primul rînd de măsura în care el se încadrează în procesul determinat al dezarmării nucleare. Ca prim pas către un asemenea obiectiv, el ar trebui să cuprindă clauze precise privind mîsurile ce vor fi aplicate în continuare pe linia dezarmării nucleare, spre a conduce efectiv la eliminarea armelor atomice.

Fiește, este necesar ca stipulațiunile tratatului să confere garanții de securitate tuturor părților, un echilibru legitim al îndatoririlor, măsuri eficiente de control. Totodată, tehnica se poate folosi neîngrădit în scopuri pașnice de către toate țările a energiei atomice — grație sursă energetică care va propulsa în tot mai largă măsură progresul tehnico-industrial al statelor.

Preocupările a numeroase state,

# pe scurt

Sesiunea extraordinară a Consiliului General al F.S.M. în sprijinul poporului vietnamez împotriva agresiunii imperialiste americane, s-a început luni lucrările în Sala Coloanelor a Casei Sindicater Sovietice din Moscova. Din țara noastră a parte o delegație a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R.

La HANOI a fost înmînat ajutorul acordat presei din R.D. Vietnam de Uniunea Ziaristilor din Republica Socialistă România. Acest ajutor constă în utilitate tipografice, aparate foto dotate cu lămpi electronice și alte materiale necesare activității ziaristilor din R. D. Vietnam. Cu acest prilej, ambasadorul României în R. D. Vietnam, Constantin Băbeanu, a evocat prietenia româno-vietnameză, legăturile strîns de poporul român și poporul vietnamez. Din partea gazdelor a roștit o cuvîntare Tran Lan, director general al radiofiziunii din R. D. Vietnam.

LUNI SEARA, la Memphis (statul Tennessee), orașul în care jola trecută a fost asasinat liderul populației de culoare, Martin Luther King, a început un mars pentru drepturile civile de proporții impresionante. Marsul, care urma să fie condus de King, constituie, în același timp, un omagiu adus memoriei liderului integratist.

LA ALGER și-a încheiat lucrările prima conferință sindicală din domeniul petrolului și chimiei din țările bazinului mediteranean, al bazinului Mării Negre și din Orientul Mijlociu. Din țara noastră la conferință a

## Adoptarea noii Constituții a R.D.G.

Potrivit rezultatelor definitive date publicității la Berlin, 94,49 la sută din cetățenii cu drept de vot s-au pronunțat, în cadrul referendumului care a avut loc sîmbătă, în favoarea noii constituții a R. D. Germane.

Luni, în cadrul unei sesiuni festive, Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, după ce a primit raportul oficial cu privire la rezultatele referendumului, a proclamat adoptată noua constituție. Aceasta intră în vigoare cu începere de la 8 aprilie, în conformitate cu paragraful 10 al Legii cu privire la referendum.